

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 586 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 6 ΦΛΕΒΑΡΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

Στα μπλόκα παραμένουν
οι αγρότες

**Να σπάσει ο
τσαμπουκάς της
κυβέρνησης**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Πατρίδα τους
είναι τα κέρδη

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ελληνική
«πτώχευση» =
Χοντρά κέρδη

ΣΕΛΙΔΑ 7

Δούλοι των
τραπεζών

ΣΕΛΙΔΑ 3

Δεν έχουν τελειωμό^{τα αντεργατικά μέτρα}

Χρειάζεται
γενικός
ξεσηκωμός

ΣΕΛΙΔΑ 8

Ερχεται
σαρωτική
ανατροπή στην
Κοινωνική
Ασφάλιση

ΣΕΛΙΔΑ 9

Κατεδαφίζεται
το άρθρο 16

Ιδιωτικά
πανεπιστήμια
τα κολέγια

ΣΕΛΙΔΑ 10

Πανεπιστημιακό Ασύλο
Σάλπιγγες
πολέμου από την
κυβέρνηση

ΣΕΛΙΔΑ 11

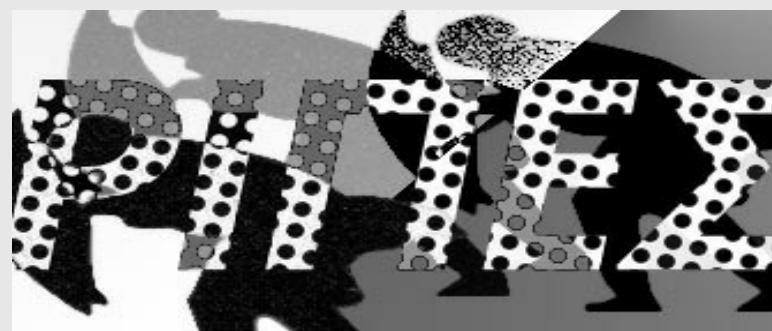
ΤΩΡΑ

γιατί αύριο Θα είναι αργά

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

6/2/1968: Η χούντα απαγορεύει «άσεμνα» θεάματα και χρήση μάσκας τις αποκρίες 6/2/1982: Κατάργηση ποδιάς μαθητριών στα ελληνικά σχολεία 6/2/1981: Θάνατος Φρειδερίκης 6/2/1967: Οι ΗΠΑ βομβαρδίζουν με χημικά το Βόρειο Βιετνάμ 7/2: Ημέρα ασφαλούς πλοηγήσεως στο διαδίκτυο, Γρενάδα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974) 7/2/1991: Ολμος κατά πρωθυπουργικής κατοικίας Αγγλίας 7/2/1992: Υπογραφή συνθήκης Μάσατριχ 7/2/1999: Θάνατος βασιλιά Ιορδανίας Χουσεΐν 7/2/1956: Αγγλοι δολοφόνονται τον μαθητή Πετράκη Γιαλούρη (Βαρόσια) επειδή κρατούσε ελληνική σημαία σε διαδήλωση 8/2/1924: Πρώτη χρήση θαλάσσου αερίων (Νεβάδα) 8/2/1921: Θάνατος Πιοτρ Κροπόπτικ 8/2/1971: Βόμβες (ΔΔ) καταστρέφουν δύο αυτοκίνητα στρατιωτικών κι ένα αυτοράλου διπλωμάτη (Ψυχικό) 8/2/1972: Προκηρύξεις «Λαϊκής Αντίστασης» σε αθηναϊκούς δρόμους 9/2/1984: Θάνατος Γιούρι Αντρόποφ 9/2/1981: Βόμβα σε αποθήκη Nestle, (Περιστέρι) 9/2/2007: Δολοφονία διοικητή ΙΚΑ Γιάννη Βαρθολομαίου 10/2/1989: Γέννηση Μπέρτολντ Μπρεχτ 10/2/1974: Απεργία άγγλων ανθρακωρύχων οδηγεί στην καθιέρωση εβδομάδας τριών εργάσιμων ημερών για τον κλάδο και σε πτώση του πρωθυπουργού Χιθ 10/2/1881: Διάσκεψη Ελλάδας-Τουρκίας ορίζει σύνορα στη γραμμή Ολύμπου-Καλαμά 10/2/1989: Θάνατος εισαγγελέα Νίκου Ανδρουλιδάκη (χτυπήθηκε στις 10/1 από 17Ν) 10/2/1948: Διλοχία ανταρτών χτυπάει με πενήντα βλήματα όλους τη Θεσσαλονίκη 11/2: Καμερούν: Ημέρα νεολαίας, Ιαπωνία: Ημέρα αυτοκρατορίας 11/2/1776: Γέννηση Ιωάννη Κοποδίστρια 11/2/1990: Απελευθέρωση Νέλσον Μαντέλα μετά από 27 χρόνια φυλάκισης 11/2/1945: Τέλος διάσκεψης Γιάλτας 11/2/1943: Απεργία πείνας Μαχάτμα Γκάντι, ως διαμαρτυρία για βαναυσότητα άγγλων αποικιοκράτων 11/2/1959: Συμφωνία Ζυρίχης για ανεξαρτησία Κύπρου (Καρομανής-Μεντρές) 11/2/1975: Η Μάργκαρετ Θάτσερ πρώτη γυναίκα αρχηγός άγγλων συντηρητικών 11/2/1979: Ο Αγιατολλάχ Χομεϊνί αναλαμβάνει την εξουσία στο Ιράν 11/2/1977: Βόμβα στο βιβλιοπωλείο «Πλανήτη» (Ασκληπιού) – είχε προαναγγείλει την προηγούμενη από τον νεοφασίστα Αργύρη Κακκαβά 11/2/1981: Βόμβα στο όγαλμα Κωνσταντίνου (Πεδίο Αρεως) και στο φασιστικό βιβλιοπωλείο «Ελεύθερη Σκέψι» (Ιπποκράτους) 11/2/1987: Βόμβα στον δεύτερο όροφο (υπηρεσία ενημέρωσης ΦΠΑ) του υπουργείου οικονομικών (ΕΛΑ) 12/2: Ημέρα γράμου 12/2/1961: Δολοφονία Πατρίς Λουμόυμπα (Κονγκό) 12/2/1946: Συνεδρίαση 2ης ολομέλειας ΚΚΕ – απόφαση για αποχή από τις εκλογές 12/2/1980: Βόμβα στη βιοτεχνία «Πέρλα» (Αθήνα) 12/2/1977: Καταστροφή χώρων και μηχανημάτων του σινεμά «Καλλιθέα» 12/2/1981: Βόμβα καταστρέφει το αυτοκίνητο πρώτην αξιωματικού χωροφυλακής, προσωπάρχη «Balkan Export» Καραγουσούτη (Θεσσαλονίκη) 12/2/1981: Βόμβα στη γραφεία ΒΕΟ (Λιόσια) και ΔΕΗ (Κάνηγος) και στο λεωφορείο σχολικής επιχείρησης «Βυζάντιο» (Καρέα).

● Βουλωμένο γράμμα διαβάζει αυτή η Μπατζελή ●●● «Εδιμοτυπό σύνδρομο» είχε χαρακτηρίσει τα αγροτικά μπλόκα, πριν ξεκινήσουν ●●● Με αυτοκρατορική αλαζονεία ●●● Α, μιας και το δυμηδήκαμε, η κ. Μπατζελή κατηγόρησε τους αγρότες των μπλόκων ως πλούσιους επιχειρηματίες ●●● Οχι πως δεν υπάρχουν και πλούσιοι αγρότες, αλλά όταν φοράς συνολάκια των 2.000 ευρώ, γόβες των 1.500 ευρώ και κρατάς τσάντα των 3.000 ευρώ, δεν σε παίρνει να μιλάς για πλούσιους και φτωχούς ●●● Ή να λες ότι «τρελαίνονται για δημοσιότητα» ●●● Εκείνο το υφάκι με τη χαμηλότονη φωνή και τα γοητευτικά μισόκλειστα μάτια δείχνει ποια ψωφάει για δημοσιότητα ●●● Αντρέα, σε πήραν χαμόρι ●●● «Τι Γιαννίτσης, τι Λοβέρδος...»: τίτλος άρδου στο «Ποντίκι» ●●● Μεγάλος προβοκάτορας αυτός ο Χριστοφοράκος ●●● Εγραψε σκόπιμα στην ατζέντα με τα ραντεβού του τα ονόματα του Σπυρόπουλου και του Ζαγορίτη, για να τους εκδέσει ●●● Πριν τις εκλογές του 2007 ήξερε

αυτός ότι το 2009 θα ξεσπάσει σκάνδαλο Siemens ●●● Να αποδοδούν πάραυτα άσπιλοι και αμόλυντοι στην πολιτική ζωή οι δυο διαχειριστές των ταμείων των κομμάτων εξουσίας, διότι ουδέποτε συναντήθηκαν με τον Χριστοφοράκο ●●● Ούτε βέβαια πήραν χρήματα ●●● Και να μην ξανακούσω καφενειακά σχόλια του τύπου «Ο Ζαγορίτης ανέλαβε το ταμείο μετά τον απρόσμενο δάνατο του Βαρδολομαίου» ●●● ή «ο Ανδρέας είχε το Μένιο, ο Σημίτης τον Τσουκάτο και ο Γιωργάκης το Σπυρόπουλο» ●●● Αυτός ο Χριστοφοράκος, πάντως, πρέπει να ήταν πολύ δυστυχισμένος άνθρωπος την

εποχή που διηγήθηκε τη Siemens στην Ελλάδα ●●● Κανένας δεν τον έκανε παρέα! ●●● Τους έπαιρνε και τους ξανάπαιρνε τηλέφωνο κι αυτοί ούτε που του απαντούσαν ●●● Γείασου, ρε Αλέξη, τροπαιούχε ●●● Στην τρίτη απόπειρα κατάφερες να τους αναγκάσεις να ψηφίσουν συνέδριο ●●● Αντε να δούμε τι δα γίνει από εδώ και πέρα ●●● Να πλήξουμε, πάντως, είμαστε σίγουροι ότι δεν θα μας αφήσετε ●●● κ. Χάρη Παμπούκη, μέγαρο Μαξίμου, Αθήνα: πώς σας φαίνεται, κ. υπουργέ, το γεγονός ότι ένας υπόδικος, κατηγορούμενος σε βαθμό κα-

◆ «Η παγκόσμια κοινότητα έχει δύο επιλογές: Ή αλλάζει ριζικά τους κανόνες του καπιταλισμού ή παραμένει ευάλωτη για την επόμενη κρίση». Γιωργάκης Παπανδρέου; Οχι, Νικολά Σαρκοζ! Ο Γιωργάκης ήρθε δεύτερος και καταϊδρωμένος. Ζήτησε κι αυτός τον... εξανθρωπισμό της παγκόσμιοποίησης!

◆ 1.100.000 ευρώ έχει πληρώσει ο κρατικός προϋπολογισμός για τις πτήσεις των τριών κυβερνητικών VIP αεροσκαφών, από τις 5 Οκτώβρη μέχρι τις 31 Δεκεμβρη. Οπως αποκάλυψε το «Ποντίκι», πρωθυπουργός και υπουργοί χρησιμοποιούν τα πολυτελή αεροπλάνα περίπου σαν... ταξί. Ακόμα και για πτήσεις εντός Ελλάδας, όπου πετάνε περισσότερες από μία αεροπορικές εταιρίες.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <>

● Σύντροφοι από τη Θεσσαλονίκη στη μνήμη του Κωστή Νικηφοράκη 150 ευρώ.

Θυμόσαστε το ντόρο με τις λιμουζίνες που τις κατήργησαν; Οι λιμουζίνες φοίνονται, ενώ τα πολυτελή αεροπλάνα όχι.

◆ Εγραψε ο Πρετεντεράκος (στα «Νέα»): «Επί της ουσίας ο Νουριέλ Ρουμπινί έχει δίκιο: η χώρα βρίσκεται σε κατάσταση πτώχευσης... Μια πτώχευση όμως, που πολύ δύσκολα θα υλοποιηθεί από τη σπηλή που ο Αγιος Σημίτης φρόντισε εγκαίρως να μας βάλει στην ΟΝΕ. Μην έχετε την παραμικρή αμφιβολία: αν δεν υπήρχε σήμερα το ευρώ, το ΔΝΤ θα έκοβε προ πολλού βόλτες στην Πλατεία Συντάγματος». Ας αφήσουμε το άγχος του να

τούκοισαν κανένα καρτέλ.

Στ. Τζουμάκας (Αθήνα 9,84) Για ένα πρόγμα να είστε σύγχρονος. Οι τρομοκράτες θα συλληφθούν κι θα οδηγηθούν στη Δικαιοσύνη όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα και τους νόμους. Πρόκειται για μια χούντα που δειλώνει ανθρώπων...

Μ. Χρυσοχοΐδης (Ημερησία) Οι άνθρωποι που έβλεπαν τα εργοστάσια να κλείνουν, τους μικρομεσαίους να χαροπαλεύουν και την ύπαιθρο να

ερημώνει από την αγροτική πολιτική της Ενωσης και στραγγαλίσμενη από την παντελή.

Γ. Τριάντης (Ελευθεροτυπία) Η ΕΕ προσέρχεται απλώς ως «αστυνόμος» της δημοσιονομικής ορθοδοξίας του Συμφράνου Σταθερότητας να επιβάλει κυρώσεις, να εκβιάσει πολιτικές, να εναρμονιστεί πλήρως με τον κυνισμό των αγορών που απαιτούνται, ταξικού μονοδιάστατα, ταξικού μένουν μέτρα εις βάρος της εργασίας, της κατανάλωσης του κοινωνικού κράτους. Απαιτούν μέτρα διεύρυνσης και εμβάθυνσης

Οι δεσμεύσεις του Γιώργου Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ για δίκαιη αναδιανομή του πλούτου, για ανάπτυξη με συνοχή και αλληλεγγύη στην κοινωνία παραμένουν, όσο κι αν βομβαρδίζονται καθημερινά οι πολίτες από διαρροές και φήμες περί των αντιθέτων.

Χρήστος Παπουτσής

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Οι προτάσεις Λοβέρδου έχουν σημείωση αναφοράς την ασφαλιστική μεταρρύθμιση Γιαννίτση και τις προτάσεις του Πλάτωνα Τήνου, συμβούλου του πρώτην πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη.

Το Ποντίκι

Υπάρχει το κύκλωμα μιας παρασιτικής ολιγαρχίας που φτιάχνει τα καρτέλ στον αγροτικό τομέα. Υπουργοί τα ανέχτηκαν για πολλά χρόνια και επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Δεν

νητοποίηση των εργαζομένων και σπεύδουν σαν αμολημένα σκυλιά να επιτεθούν.

Γ. Τριάντης (Ελευθεροτυπία) Η ΕΕ προσέρχεται απλώς ως «αστυνόμος» της δημοσιονομικής ορθοδοξίας του Συμφράνου Σταθερότητας να επιβάλει κυρώσεις, να εκβιάσει πολιτικές, να εναρμονιστεί πλήρως με τον κυνισμό των αγορών που απαιτούνται, ταξικού μονοδιάστατα, ταξικού μένουν μέτρα εις βάρος της εργασίας, της κατανάλωσης του κ

Πατρίδα τους είναι τα κέρδη

ΟΠαπουτσής, αυτός ο μέγας προστάτης των εργαζόμενων, που τάχα αντιδρούσε στο πάγωμα των μισθών πάνω από 2.000 ευρώ, την περασμένη Τετάρτη έκανε μάθημα στους βούλευτές του ΠΑΣΟΚ, διδάσκοντάς τους πώς θα πλαστάρουν τα αντιλαϊκά-αντεργατικά μέτρα στα ΜΜΕ και τι επιχειρήματα θα επικαλούνται. Ο άλλος προστάτης των εργαζόμενων, ο Λοβέρδος πήρε σβάρνα τα ραδιόφωνα (τρεις εμφανίσεις έκανε μόνο το πρώτη της Τετάρτη!), φωνάζοντας με το γνωστό στόμφο του «στηρίζω τον πρωθυπουργό, γιατί η προσπάθεια που κάνει είναι εθνική!». Οι Πασόκοι μαζεύτηκαν την Πέμπτη στη Βουλή, για να εκτονωθούν κεκλεισμένων των θυρών κατά του Παπακωνσταντίνου (ο Παπανδρέου τους είχε χαιρετίσει και βρισκόταν στην Ινδία, πρώτο σταθμό από τρία διαδοχικά ταξίδια), ενώ τον τόνο έδιναν εκείνοι που φώναζαν «γιατί δεν πήρατε τα μέτρα γρηγορότερα;».

Η ΓΣΕΕ, που υποτίθεται ότι εκφράζει τους εργαζόμενους, δεν έβγαλε καν ένα δελτίο Τύπου για να καταγγείλει την κυβέρνηση. Έκανε μόνο μια δήλωση ο Παναγόπουλος, μετά τη συνάντηση με τις εργοδοτικές οργανώσεις, με την οποία εξέφρασε... τη βαθύτατη λύπη του «γιατί η νεοεκλεγείσα κυβέρνηση υποχώρησε στα θέλω των αγορών», λες και η κυβέρνηση υπηρετεί τους εργαζόμενους και όχι τους καπιταλιστές, που αποκαλούνται πλέον με το απρόσωπο και ασφαρές όνομα «αγορές». Ανακοίνωσαν και 24ωρη απεργία στις 24 Φλεβάρη. Μια 24ωρη άρτη-κόλλα, για να τελειώνουμε. Ολη η συλλογιστική τους στηρίζεται στο ότι ο Παπανδρέου εκβιάζεται και -δυστυχώς- υποχωρεί. Άγο ακόμα και θα ζητήσουν να στηρίξουμε την... εθνική του προσπάθεια!

Ο Τσίπρας μίλησε για... αιφνιδιασμό και κατηγόρησε την κυβέρνηση ότι «δεν τολμά ή δεν μπορεί να σηκώσει ανάστημα, να

αρθεί στο ύψος των περιστάσεων!!». «Η κυβέρνηση υποχώρησε στις πιέσεις και τους εκβιασμούς», δήλωσε ο Χουντής! Τελικά, πιο οξεία κριτική άσκησε ο γραφικός Πλαναγιωτακόπουλος, που υποτίθεται ότι εκφράζει το «λαϊκό ΠΑΣΟΚ». Εδώ και τόσους μήνες καλλιεργούν αυταπάτες με τις παπαριές περί «προγραμματικής αντιπολίτευσης», αρνούμενοι να ενημερώσουν, να προειδοποιήσουν, να οργανώσουν το λαό και τώρα παριστάνουν τους αιφνιδιασμένους, επειδή ο Παπανδρέου δεν ενημέρωσε τον Τσίπρα και τους άλλους κοινοβουλευτικούς αρχηγούς για τα πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα που ανακοίνωσε λίγες ώρες μετά τις συνάντησης τους. (Για τους Οικολόγους δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα. Εβγαλαν μια ανακοίνωση πιο ήπια απ' αυτή του ΣΥΡΙΖΑ, στο τέλος της οποίας ξέφρασαν την ανησυχία τους για «σοβαρές συνέπειες στην πραγματική οικονομία και την κοινωνική συνοχή!»).

Τη θεομική λειτουργία του πολιτικού συστήματος, τάντως, τη σεβάστηκαν όλοι (και ο Περισσός). Ούτε ένας δεν πέταξε στη μούρη του Παπανδρέου την πρόταση για συνάντηση, λέγοντάς του ότι ανείται να γίνει ντεκόρ στο τηλεοπτικό υπέρθεαμα «Έμαστε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης».

Καμιά εθνική κρίση δεν υπάρχει. Καμιά πατριδιά δεν κινδυνεύει. Το μόνο που κινδυνεύει είναι τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα των εργαζόμενων της χώρας. Για το κεφάλαιο μόνο μία πατριδιά υπέρχει: τα κέρδη του. Την ώρα που ντόπιοι και ξένοι τραπεζίτες «στραγγίζουν» το ελληνικό κράτος, με τις ευλογίες της κυβέρνησης, την ώρα που δισεκατομμύρια επί δισεκατομμυρίων ρέουν στα ταμεία τους υπό μορφή «αναπτυξιακών κινήτρων», την ώρα που ακόμη και τα λεφτά του ΟΑΕΔ μετατρέπονται σε επιχορήγηση προς τις επιχειρήσεις (που απολύτως εργαζό-

μενους για να προσλάβουν επιδοτούμενους ανέργους), η κυβέρνηση, συνεπικουρούμενη από τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ και μέσα από μια εκκωφαντική, φασίζουσα εκστρατεία των αστικών ΜΜΕ, σηκώνει τις πτωτιέρες του εθνικού αγράντη.

Τι φταίει για την κρίση, σύμφωνα με το εθνικό κήρυγμα των ημερών; Οι μισθοί, η κοινωνική ασφάλιση, το επίπεδο της απασχόλησης, οι κοινωνικές δαπάνες του κράτους, οι εργασιακές σχέσεις. Ολ' αυτά που δημιουργούν το άθλιο επίπεδο της καθημερινότητας του εργαζόμενου θέλουν να τα κάνουν ακόμα πιο άθλια. Και μάλιστα, σε μια εποχή που πολλαπλασιάζονται οι ανέργοι και οι υποαπασχολούμενοι, που τους συντηρούν τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς τους. Ο συσσωρευμένος πλούτος των καπιταλιστών, που φτιάχνεται από τον ιδρώτα (και το αίμα) των εργαζόμενων μένει εντελώς άθικτος.

Τα μέτρα που ανακοίνωσε η κυβέρνηση κάθε άλλο παρά προσωρινά είναι. Αντίθετα, θα σφραγίσουν τη ζωή μας για πολλά χρόνια. Κάθε εργαζόμενος μπορεί να καταλάβει πως διάσπορος θα τον ακολουθεί μέχρι να βγει στη σύνταξη, πως μια καινούργια αφαίρεση ασφαλιστικών δικαιωμάτων θα δημιουργήσει το έδαφος για νέα επίθεση, πως οι φόροι επιβάλλονται για να μείνουν και όχι για να φύγουν. Τώρα, λοιπόν, είναι η ώρα της αντίστασης, η ώρα του γενικού ζεστηκωμού. Οχι των ασφαριών πυρών, σαν κι αυτά που θέλουν να ρίξουν οι κάθε ειδους και χρώματος εργατοπατέρες, που το μόνο που τους νοιάζει είναι να εξακολουθήσουν να έχουν τον ελεγχού και να μοστράρουν σαν εκπρόσωποι των εργαζόμενων. Επιτέλους, πρέπει ν' ακουστεί η φωνή του εργαζόμενου, που δεν έχει τίποτα άλλο εκτός από τη δουλειά και το μισθό του. Κι επειδή φωνάζοντας απλώς κανείς δεν ακούει, ο λόγος πρέπει να δώσει τη θέση του στις πράξεις.

■ Ξορκίζουν τα σκάνδαλα

Ουδείς γνωρίζει τον Χριστοφοράκο, ουδείς συναντήθηκε μαζί του, ουδείς πήρε λεφτά απ' αυτόν για προσωπικές ή κομματικές ανάγκες. Αυτό είναι το μότο που κυριαρχεί τις τελευταίες μέρες στην πολιτική σκηνή, καθώς η υπόθεση Siemens ξανάνοιξε στο πλαίσιο της εξεταστικής επιτροπής της Βουλής. Τότε πού στο διάλογο πήγαν τα περίπου 100 εκατ. ευρώ που «μοίρασε» η Siemens τη δεκαετία 1996-2005, σύμφωνα με όσα έχουν καταθέσει μεγαλοστελέχη της που διαχειρίστηκαν το λεγόμενο «μαύρο ταμείο».

Η «Ελευθεροτυπία» περίμενε να περάσουν οι εκλογές, στη διάρκεια των οποίων το όνομα Siemens δεν ακούστηκε από καμία πλευρά, για ν' ανοίξει την ατζέντα Χριστοφοράκου, η οποία πλέον έχει γίνει «οποδεικτικό μέσο διαφθοράς». Βέβαια, η ατζέντα μιλάει μόνο για ραντεβού και όχι για λεφτά. Επομένως, κάθε παράγοντας (όπως ο Παμπούκης) μπορεί ακόμη και να διαψεύδει τα ραντεβού, έστω και με τρόπο που προκαλεί θυμηδία. Δεν αποκλείουμε ακόμα και να «καούν» κάποιοι πολιτικά, όμως τα δυο κόμματα εξουσίας θα προσπαθήσουν να χειραγωγήσουν αποτελεσματικά τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής, για να μη «καούν» οι σημερινές τους ηγεσίες. Και μάλλον θα τα καταφέρουν, έστω κι αν στο ενδιάμεσο έχουμε άφθονα επεισόδια δικομματικού καυγά.

■ Διαπλοκής συνέχεια

Μεγαλοστελέχη καπιταλιστικών επιχειρήσεων γίνονται γενικοί και ειδικοί γραμματείς υπουργείων, σύμβουλοι του πρωθυπουργού και υπουργών. Διάφοροι «κουμπάροι» παίρνουν πόστα σε υπουργεία και εποπτευμένους φορείς. Βούλευτές κάνουν μπήκες με το δημόσιο, ιδιαίτερα στον τομέα της τηλεόρασης. Και ο τηλεοπτικός παραγωγός Σ. Κούλογλου διορίζεται μέλος στο ΔΣ της ΕΡΤ, οπότε δηλώνει ότι θα προσπαθήσει να δαναγοράσει τη ΕΡΤ δυο τηλεοπτικές του σειρές και μετά θα παραιτηθεί από μέλος του ΔΣ! Οι... αρχάγγελοι της κάθαρσης δεν τηρούν ούτε τα ελάχιστα προσήματα.

■ Συνέδριο ξεκαθαρίσματος πολιτικισμών

Ο Τσίπρας μπορεί να αισθάνεται ανακουφισμένος. Ο εκβιασμός της παραίτησης έπιστρεψε τόπο και η ΚΠΕ του ΣΥΝ ενέκρινε επιτελους την πρότασή του για έκτακτο συνέδριο. Μόνο που η νίκη του ήταν Πύρρειος, αφού η μεν ανανεωτική πτέρυγα (πληγείστων) δεν ψήφισε την πρότασή του, ενώ το αριστερό ρεύμα κόπτηκε στα δύο και το μεγαλύτερο μέρος των στελεχών του απέσχε από την ψηφοφορία. Μια ψηφοφορία που έγινε με ανάταση των χεριών και όχι με καταμέτρηση. Είναι σαν όλοι να συμφώνησαν ότι δεν τους βολεύει οίμερα να πάνε σε συνέδριο για εκλογή νέου αρχηγού, αλλά να κερδίσουν λίγο χρόνο για να διαμορφώσουν καλύτερα τα μέτωπά τους.

Υποτίθεται ότι ο Τσίπρας θέλει συνέδριο θέσεων. Το «ζουμί» της ομιλίας του, όμως, ήταν πως χειρότερο από την όποια αμφισβήτηση του είναι ότι «ομνύουμε στο πρόσωπο του πρόσδρου, αφεί η μεν έχει το θάρρος και την τόλμη να διατυπώνει την άποψή του στα δύργανα». Το μόνο που τον ενδιαφέρει, δηλαδή, είναι να αποτινάξει από πάνω του την κηδεμονία των «τάσσεων», οι οποίες όμως είναι καταστατικά θεσπισμένες στον ΣΥΝ. Πέρα από την καταστατική θέσπιση, όμως, οι τάσεις εκφράζουν υπαρκτές δυνάμεις, ενώ ο ίδιος εκφράζει απλώς μια ομάδα στελεχών, χωρίς ιστορία και ρίζες. Αυτή η τοποθέτηση ήταν βούτυρο στο ψωμί των «τάσσεων» που την έπεσαν χοντρά στον πρόσδρο. «Ο μόνος λόγος για τον οποίο ο Αλ. Τσίπρας θέλει συνέδριο είναι για την ενίσχυση της μικροεξουσίας του στον ΣΥΝ, ώστε στη συνέχεια να αντιμετωπίσει τον Αλ. Αλαβάνο με διακύβευμα την εξουσία στον ΣΥΡΙΖΑ», είπε ο «ανανεωτικός» Μ. Σαμπατακάκης, ενώ ο «ρευματικός» Π. Λαζαράνης, από τα πρόσω

Στα τέλη του περασμένου Δεκέμβρη, το Παλαιστινιακό Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (PCHR) δημοσίευσε μια έκθεση-κατατελτη, που περιγράφει τη ζωή στην Γάζα ένα χρόνο μετά την σωνιστική επίθεση και δυόμισι χρόνια μετά τον ασφυκτικό αποκλεισμό της. Στο παρόν φύλλο θα παραθέσουμε εκτεταμένα αποσπάσματα αυτής της έκθεσης, που πιστεύουμε ότι θα πρέπει να γίνουν όσο γίνεται πιο πλατιά γνωστά στον κόσμο, για να κατανοήσει περισσότερο το βασανιστήριο που υποβάλλεται ο λαός της Γάζας, για το οποίο τα παγκόσμια ΜΜΕ σφυρίζουν αδιάφορα. Επομένως, σε ορισμένα θέματα, όπως η στάση της Αντίστασης, θα αναφερθούμε αναγκαστικά σε επόμενο όρθρο αυτού του αφιερώματος.

Το χρονικό του αποκλεισμού

Ιδιύ πως περιγράφει η έκθεση το ξεκίνημα και την εξέλιξη του αποκλεισμού της Λωρίδας της Γάζας: «Το Ισραήλ επέβαλε πολιτική αποκλεισμού στη Γάζα από το 1991. Ωστόσο, η παρούσα, πιο ακραία μορφή του, εφαρμόζεται συνεχώς από τις 14 Ιουνίου 2007, ακολουθώντας την ανάληψη της εξουσίας από τη Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας. Παρά την εκεχειρία που υπογράφηκε από Χαμάς και Ισραήλ μεταξύ Ιουνίου και Νοέμβρη 2008 και τις συνέπειες της επιχείρησης Χυτό Μολύβι, το καθεστώς αποκλεισμού συνεχίζεται να εφαρμόζεται διαρκώς.

Σήμερα, η Λωρίδα της Γάζας έχει εντελώς αποκοπεί από τον έξω κόσμο για 2,5 συνεχή χρόνια. Οι Παλαιστίνιοι δεν επιτρέπεται να φύγουν από την περιοχή, δεν επιτρέπεται η εξαγωγή αγαθών και οι εισαγωγές έχουν μειωθεί παράνομα σε ένα πολύ περιορισμένο αριθμό αγαθών σε δραματικά ανεπαρκείς ποσότητες... Το Ισραήλ ελέγχει 5 συνοριακά περάσματα (σ.σ. βλ. χάρτη): Το Ερέζ (πέρασμα επιβατών), το Ναχάλ Οζ (σταθμός καυσίμων), το Κάρνι (Ζώνη μεταφοράς δημιτριακών), τη Σουφά και το Καρμ Αμπού Σάλεμ/Κερέμ Σαλόμ (και τα δύο για ανθρωπιστικά αγαθά). Σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας μετακινήσεων και πρόσβασης, το Ισραήλ επίσης επιβάλλει τελικό έλεγχο στο πέρασμα της Ράφα. Το Ναχάλ Οζ και το Κάρνι κλείνουν σταδιακά, κάνοντας το Καρμ Αμπού Σάλεμ (σ.σ. Κερέμ Σαλόμ) κύριο πέρασμα αγαθών στη Γάζα, αν και δεν έχει επαρκή ικανότητα για να στηρίξει ακόμα και τη διέλευση του περιορισμένου αριθμού αγαθών που επιτρέπεται να εισαχθούν – περίπου 40 αντικείμενα που καθορίστηκαν από την Ισραηλινή κυβερνηση. Ο τύπος και η ποσότητα των αγαθών που εισήχθησαν τον τελευταίο χρόνο ήταν ανεπαρκής να ικανοποιήσει τις ανάγκες του 1.5 εκατομμυρίου ανθρώπων που παγιδεύτηκαν μέσα στη Λωρίδα της Γάζας».

Ανοίγοντας μία παρένθεση, αναφέρουμε ότι οι Σιωνιστές εφαρμόζουν το... μαρτύριο της σταγόνας. Δεν αφήνουν να εκδηλωθεί λιμός, αλλά επιτρέπουν να μπαίνουν στη Γάζα ορισμένα φορτηγά με προμήθειες, ίσα-ίσα για να μην πεθάνουν

■ Γάζα

Αντίσταση πάνω στα συντρίμμια (2)

από την πείνα οι κάτοικοί της. Εποιησαν με την έκθεση του PCHR, τα φορτηγά που μπαίνουν κάθε μήνα στη Γάζα κυμαίνονται μεταξύ 1.587 (τον περσινό Σεπτέμβρη) και 3.453 (τον περσινό Μάρτη), ενώ χρειάζονται τουλάχιστον 10.400 φορτηγά σε μηνιαία βάση. Πέρα όμως από τους ασφυκτικούς περιορισμούς στο εμπόριο των καταναλωτικών αγαθών του πληθυσμού της Γάζας, οι Σιωνιστές επέβαλλαν και άλλους αποκλεισμούς, το ίδιο ή και περισσότερο σημαντικούς.

«Κατόπιν απόφασης της ισραηλινής κυβέρνησης το Σεπτέμβρη του 2007, η παροχή ηλεκτρισμού

και καυσίμων στη Γάζα μειώθηκε δραματικά, σε κατάφορη παραβίαση των υποχρεώσεων του Ισραήλ ως κατοχικής δύναμης υπεύθυνης για την επιβίωση του πληθυσμού στην κατεχόμενη περιοχή. Αυτή η παράνομη απόφαση επικυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο του Ισραήλ. Κατά μέσο όρο, το 49.48% των ανοικών της Γάζας σε καύσιμα είναι εισαγόμενο, ωστόσο αυτό το νούμερο έπεισε σημαντικά τους τελευταίους δύο μήνες».

Κατρακύλα εισοδημάτων, έκρηξη ανεργίας.

Αν έτσι έχει η κατάσταση με τα καταναλωτικά αγαθά, τον ηλεκτρισμό και τα καύσιμα, η «άλλη όψη του νομίσματος» δεν είναι καθόλου καλύτερη: «Ο αποκλεισμός είχε καταστροφικές συνέπειες στην οικονομία της Λωρίδας της Γάζας... Τα επίπεδα φτώχειας έχουν φτάσει κατ' εκτίμηση στο 80%, ενώ η ανεργία ανέρχεται σε επίπεδα άνω του 42% και σε ορισμένες περιφέρειες, όπως η Χαν Γιούνις, πάνω από 55%. Αυτά τα επίπεδα είναι μεταξύ των υψηλότερων στον κόσμο. Το 18,6% των νοικοκυριών αναφέρει μείωση του εισοδήματός του μετά από την Ισραηλινή επίθεση...»

Αν και ακριβείς λεπτομέρειες για την πραγματική έκταση της κατάστασης δεν είναι διαθέσιμες, ορισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα παρατίθενται παρακάτω. Πριν από την έναρξη του παρανομού Ισραηλινού αποκλεισμού τον Ιούνιο του 2007, υπήρχαν 3.900 επιχειρήσεις που λειτουργούσαν στη Λωρίδα της Γάζας, απασχολώντας

περίπου 150.000 εργάτες, που τροφοδοτούσαν περίπου 500.000 άτομα. Σαν συνέπεια του αποκλεισμού, το 90% αυτών των επιχειρήσεων έκλεισε από το ξεκίνημα της επίθεσης. Οταν το Ισραήλ ανακοίνωσε τη μονομερή κατάπαυση του πυρός, στις 18 Γενάρη 2009, μόνο 104 επιχειρήσεις είχαν γλιτώσει από ζημιές ή καταστροφές. Ειδικότερα για τον βιομηχανικό τομέα, η έκθεση αναφέρει τα εξής: «Πριν τον παρόντα αποκλεισμό, ο βιομηχανικός τομέας της Γάζας απασχολούσε περίπου 65.000 εργάτες. Λίγο πριν την επίθεση, αυτός ο αριθμός είχε πέσει στις 35.000. Μετά την επίθεση, ο βιομηχανικός τομέας σήμερα απασχολεί μόλις 1.878 εργάτες».

Στα πρόθυρα της πείνας

Ως αποτέλεσμα όλων των παραπάνω, ο λαός της Γάζας σήμερα βιώνει μια εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση. Κι αυτό γιατί, όπως αναφέρει η έκθεση, «ο αποκλεισμός έχει επίσης οδηγήσει σε συχνές δραματικές αυξήσεις τιμών, αναγκάζοντας τις οικογένειες να τροποποιήσουν τις αγοραστικές τους συνήθειες, συνήθως σε βάρος της διατροφικής ισορροπίας. Το Κεντρικό Παλαιστινιακό Γραφείο Στατιστικής (PCBS) αναφέρει ότι το 33.7% των νοικοκυριών στη Γάζα καταναλώνει σήμερα χαμηλότερης ποιότητας φαγητό και το 16.2% λιγότερο φαγητό. Επιπρόσθετα, το 47.8% των νοικοκυριών δεν έχει τη δυνατότητα να πληρώσει τους λογιαριασμούς, ενώ το 48.5% αγοράζει την τροφή του με πίτσωση...»

Τα υψηλά επίπεδα φτώχειας και

στες και η ισραηλινή πολιτική συχνά ενισχύεται με πραγματικά πυρά... Η εγκαθίδρυση της αποκαλούμενης "ουδέτερης ζώνης" είναι παράνομη τόσο κατά τον ισραηλινό όσο και κατά το διεθνή νόμο. Σύμφωνα με τις συμφωνίες του Οσλο, το Ισραήλ δεσμεύεται νομικά να επιτρέψει το φρέμα μέχρι τα 20 μίλια από τις παράκτιες περιοχές της Λωρίδας της Γάζας. Στην Έηρα, δεν υπάρχει στρατιωτική αναγκαιότητα σχετιζόμενη με την εγκαθίδρυση "κλειστών στρατιωτικών περιοχών" μεσα στη Λωρίδα της Γάζας...

Η έκταση της περιοχής της "ουδέτερης ζώνης" ποικίλει, εκτεινόμενη από μία ελάχιστη απόσταση 300 μέτρων μέσα στην παλαιστινιακή πλευρά των συνόρων Ισραήλ-Γάζας, μέχρι πάνω από 2 χιλιόμετρα. Το ακριβές βάθος της "ουδέτερης ζώνης" δεν είναι καθορισμένο και συνήθως ενισχύεται με πραγματικά πυρά. Η κύρια αγροτική γη της Γάζας, που εκτείνεται κατά μήκος των συνόρων, είναι περίπου 27.000 στρέμματα (περίπου 7.5% του συνόλου της περιοχής της Λωρίδας της Γάζας), αποτελεί το 30% της αγροτικής γης της Γάζας και δεν μπορεί να καλλιεργηθεί χωρίς σοβαρό πρωταρικό ρίσκο. Οι ισραηλινές δυνάμεις κάνουν συχνές εισβολές, κατά τη διάρκεια των οποίων καταστρέφουν τη γη, συνήθως προκαλώντας τεράστιες οικονομικές καταστροφές στους ιδιοκτήτες της.

Στη θάλασσα, οι ισραηλινές κατοχικές δυνάμεις εμποδίζουν τους παλαιστινιούς ψαράδες να ταξιδέψουν περισσότερο από 3 ναυτικά μίλια από την ακτή, ενώ οι συμφωνίες του Οσλο καθορίζουν ότι οι Παλαιστίνιοι ψαράδες μπορούν νόμιμα να φαρεύουν σε απόσταση 20 ναυτικών μιλίων. Αυτός ο περιορισμός έχει οδηγήσει σε υπεραλίευση στις παράκτιες περιοχές, γεγονός που έχει σοβαρές επιπτώσεις στην ολιγευτική βιομηχανία που στηρίζει τις οικογένειες πάνω από 3.400 ψαράδων και 2.000 εργατών...

Από τις 20 Γενάρη 2009, μετά το τέλος της επιχείρησης Χυτό Μολύβι, μέχρι τις 2 Δεκέμβρη 2009, το Ισραήλ εξαπέλυσε τουλάχιστον 160 επιθέσεις ή εισβολές στην "ουδέτερη ζώνη". Οι επιθέσεις στην "ουδέτερη ζώνη" παίρνουν διάφορες μορφές. Στη στεριά οι ισραηλινές δυνάμεις πραγματοποιούν εισβολές ή εξαπολύουν πυρά από θέσεις στην ισραηλινή πλευρά των συνόρων, είτε με μικρά όπλα είτε με άλμους και πυροβολικό. Οι αεροπορικές επιθέσεις κυρ

■ Αφγανιστάν

Επιχείρηση αποπροσανατολισμού και διάσπασης

Παρόλο που έχει περάσει περισσότερο από μια βδομάδα από τη σύνοδο κορυφής 65 χώρων για το Αφγανιστάν στο Λονδίνο, στις 28 Ιανουαρίου, εξακολουθεί να γίνεται πολύς λόγος για το διαβόητο σχέδιο για τη «συμφιλίωση και την ενσωμάτωση» των Ταλιμπάν στην αφγανική κοινωνία, το οποίο εγκρίθηκε από τη σύνοδο και αποφασίστηκε η χρηματοδότησή του με 140 εκατομμύρια δολάρια σε πρώτη φάση.

Οπως έχουμε γράψει και στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας», πρόκειται για ένα πρόγραμμα εξαγοράς μοχχήτων, με δελεαρ την παροχή θέσεων εργασίας, επαγγελματικής εκπαίδευσης και άλλων οικονομικών κινήτρων, αν αποσκιρτήσουν από τις γραμμές των Ταλιμπάν και καταθέσουν τα όπλα.

Παράλληλα, εξελίσσεται μια επιχείρηση φημολογίας και παραπληροφόρησης για υποτιθέμενες συναντήσεις ανώτατων αφγανών κυβερνητικών αξιωματούχων και όχι μόνο με εκπροσώπους των Ταλιμπάν, με στόχο τον αποπροσανατολισμό και τη σύγχυση των μοχχήτων και του αφγανικού λαού. Σ' αυτήν την ενεπλάκη τις τελευταίες μέρες και ο απερχόμενος ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ στο

Αφγανιστάν Kai Eide, που οι «πληροφορίες» των φέρουν να έχει συναντηθεί τις τελευταίες μέρες στο Ντουμπάι με εκπρόσωπο της ηγεσίας των Ταλιμπάν,

Στην επιχείρηση αυτή πρωταργανιστικό ρόλο παίζει ο αφγανός πρόεδρος Χαμίντ Καρζά. Αρκετοί αναλυτές (New York Times, Washington Post κ.ά.) τον παρουσιάζουν να διαφωνεί με το Λευκό Οίκο στο ζήτημα της προσέγγισης με την ηγεσία των Ταλιμπάν. Γιατί, ο Λευκός Οίκος υποστηρίζει ότι το σχέδιο «συμφιλίωσης και ενσωμάτωσης» απευθύνεται σε χαμηλού και μεσαίου επιπέδου μοχχήτες, με στόχο την αποδυνάμωση της εξέγερσης. Αντίθετα, ο αφγανός πρόεδρος, απευθύνεται στη σύνοδο του Λονδίνου, μεταξύ άλλων, υποστήριξε ότι η προσέγγιση με την ηγεσία των Ταλιμπάν είναι ζήτημα – κλειδί στο σχέδιό του για τον τερματισμό του πολέμου. Στα πλαίσια αυτά εντάσσεται και η πρότασή του για σύγκληση της επόμενης βδομάδες της «Loya Jirga», του μεγάλου συμβουλίου των φυλάρχων, καθώς και η επίσκεψή του στις 3 Φεβρουαρίου στην πρωτεύουσα Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας, για να

ουδάραβα βασιλιά, λόγω των σχέσεων που είχε με την ηγεσία των Ταλιμπάν, καθώς η Σαουδική Αραβία ήταν η πρώτη χώρα και μια από τις τρεις χώρες που είχαν αναγνωρίσει την κυβέρνηση τους.

Οπότε, ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι ο Χαμίντ Καρζά έχει κάποιες διαφωνίες, το ζήτημα αυτό είναι πολύ σοβαρό για να του επιτρέψουν οι αμερικανοί πάτρωνές του να διαφοροποιείται και μάλιστα να πρωθεί δικές του θέσεις. Κατά τη γνώμη μας, παίζει το ρόλο του λαογού, προετοιμάζοντας το έδαφος για τους Αμερικανούς, και ταυτόχρονα εξυπηρετεί την πολιτική του «διαίρει και βασίλευε», που επιχειρούν να εφαρμόσουν με το σχέδιο εξαγοράς μοχχήτων. Άλλωστε, παρόμοιες απόψεις εξέφρασαν, ενόψει της συνόδου κορυφής του Λονδίνου, ανώτατοι αμερικανοί αξιωματούχοι, μεταξύ των οποίων ο υπουργός πολέμου Ρόμπερτ Γκέιτς, που χαρακτήρισε τους Ταλιμπάν «κομμάτι του πολιτικού οικοδομήματος» της Αφγανιστάν, υπό τον όρο να καταθέσουν τα όπλα. Και ο διοκτητής των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, στρατηγός Στάνλεϋ ΜακΚρίσταλ, ο οποίος, σε συνέντευξή

του στους «Financial Times» (25/1/10), όταν ρωτήθηκε για το ενδεχόμενο συμμετοχής της ηγεσίας των Ταλιμπάν σε κυβέρνηση στην Καμπούλ, απάντησε ότι «όποιος αφοσιώνεται στο μέλλον και όχι στο παρελθόν, οποιοσδήποτε του οποίου το μέλλον επικεντρώνεται στις σωστές ιδέες για το Αφγανιστάν μπορεί να συμμετέχει σε μια κυβέρνηση».

Ο Λευκός Οίκος έχει συνειδητοποιήσει ότι δεν μπορεί να νικήσει στρατιωτικά τους Ταλιμπάν, γνωρίζει ότι το σχέδιο εξαγοράς και διάσπασή τους είναι πολύ πιθανόν να έχει την τύχη προηγούμενων ανάλογων προσπαθειών. Γι' αυτό επιχειρεί να προετοιμάσει το έδαφος να διαπραγματευθεί με την ηγεσία των Ταλιμπάν μια αξιοπρεπή συμφωνία εξόδου από το βάλτο του Αφγανιστάν. Αφού όμως πρώτα τους αποδυναμώσει, αυξάνοντας και κλιμακώνοντας τις επιθέσεις εναντίον τους, ώστε να τους οδηγήσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων από θέση ισχύος και να επιβάλλει τους όρους του.

Από την πλευρά τους, η ηγεσία των Ταλιμπάν απάντησε στο όργιο της φημολογίας και της παραπληροφόρησης διαφεύγοντας με ανακοίνωσή της τη συνάντηση εκπροσώπων της τόσο με τον απερχόμενο ειδικό απεσταλμένο του ΟΗΕ Kai Eide όσο και με αφγανούς αξιωματούχους. Εδώσε επίσης στη δημοσιότητα την απάντηση της στη σύνοδο του Λονδίνου, την οποία παραθέτουμε, θεωρώντας ότι παρουσιάζει ιδιαίτερη ενδιαφέροντα προς την αναγνωριστών μας.

Το Ισλαμικό Εμιράτο θέλει να έχει καλές και εποικοδομητικές σχέσεις με τις γειτονικές χώρες σε μια απόδοση αμοιβαίου σεβασμού και θα πάρει μέτρα για μακροπρόθεσμη διμερή συνεργασία, οικονομική ανάπτυξη και ευημερία. Θέλουμε και οι άλλοι να ανταποκριθούν στη χειρονομία μας με παρόμοιους σκοπούς. Παραπέρα, το Ισλαμικό Εμιράτο δεσμεύεται να πάρει μέτρα για την ικανοποίηση των μορφωτικών αναγκών των πολιτών υπό το φως των θεμελιώδων αρχών του Ισλάμ και των απαιτήσεων του σύγχρονου κόσμου.

Το Ισλαμικό Εμιράτο θέλει να δημιουργήσει μια ευνοϊκή απόδοση αχρήσιας γλωσσικές και φυλετικές προκαταλήψεις, ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να συνεργαστούν σε κλίμα αδελφότητας και ενότητας. Ετοιμαστούμε να αναγνωρίσουμε τη γη της Αφγανιστάν και τη διάσπαση της ηγεσίας των Ταλιμπάν.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι η γένετης των πιστών Μουλά Μοχάμαντ Ομάρ έχει πει καθαρά

μάτων, διεφθαρμένα πρόσωπα, εθνικοί προδότες και άρπαγες της ιδιωτικής περιουσίας του λαού άρπαξαν την εξουσία. Αυτοί έκαναν τις πιο εξευτελισμένες εκλογές, για την νοθεία στις οποίες μιλά τώρα ο κόσμος.

Οι πολεμακάτηλοι κυβερνήτες υπό την καθοδήγηση του Ομπράμα και του Μπράουν θέλουν να εξαπατήσουν τους λαούς του κόσμου συγκαλώντας τη σύνοδο του Λονδίνου για να δείξουν ότι ο (αφγανός) λαός τους υποστηρίζει ακόμη. Ετοιμάζουν ότι θα αποφύγουν την οργή του δικού τους λαού. Βέβαια, αυτοί εισέβαλαν στη χώρα μας παραβιάζοντας όλους τους ηθικούς και νομικούς κανόνες και αρχές. Συνεπώς, όλοι οι Αφγανοί και οι Μουσουλμάνοι έχουν καθήκοντα να περιφρουρήσουν και να υπερασπίσουν τη ζωή, την περιουσία, την τιμή και τις θρησκευτικές αξίες τους. Οι Μουτζαχεντίν του Ισλαμικού Εμιράτου είναι γιοι αυτής της γης. Γνωρίζουν κάθε βουνοκορφή και φαράγγι αυτής της χώρας και είναι έτοιμοι για την υπεράσπιση της. Η τελική ήττα και ο εξευτελισμός θα είναι η μοίρα των εισβολέων.

Ενα μαύρο σύννεφο φρικαλεοτήτων και βιαστραγιών σκέπται το δυστυχισμένο έθνος μας. Ενα όργιο δολοφονίων, κλοπών, αποτάσης, προσβολών των εθνικών και θρησκευτικών οξιών μας και άλλων απρεπειών άρχισε αμέσως υπό το όνομα της δημοκρατίας, της ανοικοδόμησης και των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Οι θρησκείες και οι βαρβαρότητες σήκωσαν το κεφάλι τους στη χώρα υπό το ίδιο όνομα της δημοκρατίας και της αποκατάστασης, προκαλώντας μιας χωρακίας, ανασφάλειας, πλιάτσικου, εμπορίου ναρκωτικών, διαφθοράς σε κυβερνητικούς κύκλους και γραφεία. Λαθρέμποροι ναρκωτικών και αλκοολούχων προϊόντων, παραβάτες ανθρώπινων δικαιω-

Ο σεισμός, σεισμός, οι μπίζνες, μπίζνες

«Ο κόσμος δε μπορεί να βρει 1 δισ. δολάρια για την ανακούφιση των δανείων της Αϊτής, της φτωχότερης χώρας του δυτικού ημισφαιρίου, μιας χώρας που το 2008 έσδεψε περισσότερα για να ξευπηρετήσει το χρέος της παρά για την υγεία, την παιδεία και το περιβάλλον συνολικά, τα οποία τάραχαν ισοπεδώθησε. Άλλα μέσα σε ένα Σαββατοκύριακο, μία μόνο χώρα μπόρεσε να ξεκλέψει έως και 85 δισ. δολάρια για να κρατήσει στην αγορά μία μόνο εταιρία. Αυτή είναι μια αισχρή υπενθύμιση ότι, στον κόσμο του παγκόσμιου κεφαλαίου, τα καταπονημένα κεφάλαια εξακολουθούν να μετρούν περισσότερο από τους καταπονημένους ανθρώπους»

Guardian, 1/2/2010

Ορισμένες φορές τα αστικά έντυπα με την ειλικρίνεια τους! Ο βρετανικός Guardian δεν διακρίνεται για τον... αντικαπιταλισμό του. Οταν όμως τα γεγονότα είναι τόσο... πεισματάρικα και η εκμετάλλευση τόσο εξόφθαλμη (όπως στην περίπτωση της Αϊτής), τότε αικόμα και οι αιστοί... πνέουν μένεα ενάντια στην αδικία. Το παραπάνω απόσταση είναι την τύμπανη απόσταση της Αϊτής μία διάσωση. Αυτή θα είναι ένα χέρι βοήθειας, όχι ελεμημούνης, το οποίο συνοδεύεται από έναν μικρότερο αικόμα πιο ενδιαφέροντα τίτλο: «Το έθνος της Καραϊβικής θα έπρεπε να αποζημιωθεί για αιώνες εξαγοράς της παραπάνω μέρους της Αϊτής». Ομως, αυτό που διαπιστώνει ο συντάκτης του άρθρου είναι ότι οι διεθνείς «φίλοι της Αϊτής» (

Η γνώση διαλύει την παράλυση

Έχουμε από καιρό επισημάνει ότι η αστική προπαγάνδα του τελευταίου διαστήματος έχει πάρει καθαρά φασιστικό χαρακτήρα. Δεν υπάρχει αντίλογος, δεν υπάρχει χώρος για οτιδήποτε άλλο πέρα από αυτό που έρχεται από πάνω. Η μόνη που γίνεται ανεκτή είναι η κριτική ως προς το τι έλεγε η κυβέρνηση προεκλογικά. Κριτική, όμως, ως προς τον μονόδρομο των αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων δεν επιτρέπεται.

Ο μονόδρομος ενισχύεται με την καλλιέργεια του τρόμου. «Δεχόμαστε επίθεση – θα μας βάλλουν επίτροπο – θα μας περιορίσουν την εθνική ανεξαρτησία – αν δεν αποδεχτούμε τα σπουρινά μέτρα θα καταφύγουμε στο ΔΝΤ και θα υποστούμε χειρότερα κλπ. κ.λπ.». Ο Παπανδρέου το είπε καθαρά την προηγούμενη Δευτέρα στη Βουλή: «Δεν έχουμε την πολυτέλεια, δεν έχουμε τη περιθώρια για μικροδιευθετήσεις και διεκδικήσεις. Δεν έχουμε τη περιθώρια σήμερα, ως έθνος ως λαός, ως ελληνισμός, να αντέξουμε παρατεταμένα μπλόκα, απεργίες και στάσεις». Εφτασε στο σημείο να καλέσει τους εργαζόμενους να πνίξουν «το αίσθημα αδικίας, που δικαιολογημένα νιώθουμε» και να το κάνουν «δύναμη ανατροπής, αλλαγής και ανασυγκρότησης της χώρας, της πατρίδας μας».

Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει τα ίδια λόγια; Πόσες φορές δεν μας είπαν «να πνίξουμε το αίσθημα αδικίας», «να κάνουμε υπομονή», πόσες φορές δεν μας έταξαν ότι μετά θα φάμε όλοι με χρυσά κουτάλια; Κάθε φορά η διάψευση των υποσχέσεων ήταν το αποτέλεσμα.

Οταν γύρω μας λάμπει προκλητικός ο πλούτος, είναι ταξική αυτοκτονία να υποτασσόμαστε στο φόβο. Πρέπει να ψάχουμε, να διαβάσουμε, να σκεφτούμε, να μάθουμε πως όλα όσα λέγονται είναι παραμύθια. Αν θέλουν να μείωσουν το κρατικό έλλειμμα, δεν έχουν παρά να στραφούν σ' αυτούς που το δημιούργησαν. Δεν το δημιούργησε ο εργαζόμενος ή ο φτωχός αγρότης. Το δημιούργησαν αυτοί που ενώ συσσώρευαν υπερκέρδη, τα οποία πολλαπλασίαζαν χρόνο με το χρόνο (αρκεί μόνο μια ματιά στους ισολογισμούς των προηγούμενων χρόνων), απαιτούσαν και πετυχαίναν τη μείωση της φορολογίας των κερδών, που από 40% έπεσε στο 25%. Ας τους επιβάλλουν έκτακτη φορολογία, αφού έτσι κι αλλιώς επενδύσεις δεν κάνουν και η ανεργία καταπάζει.

Η γνώση των πραγματικών δεδομένων πρέπει να σπάσει την παράλυση. Η κυβέρνηση πρέπει να πάρει το μήνυμα, ότι δεν υπάρχει συναίνεση των εργαζόμενων και των νέων σ' αυτή την πολιτική. Και επειδή τα μηνύματα δεν περνιούνται μέσα από δημοσκοπήσεις, πρέπει να το πάρει στους δρόμους. Μόνο αυτό καταλαβαίνει, όπως αποδεικνύεται και από τα αγροτικά μπλόκα. Άλλιώς, η επίθεση δεν θα 'χει σταματημό και τα σπουρινά θα μας φαίνονται αθώα χάδια μπροστά σ' αυτά που θα ακολουθήσουν. Καμιά εμπιστοσύνη στους πολιτικούς απατεώνες.

Υποκατάσταση στη συνταγογράφηση πολαιών, ασφαλών, αποτελεσματικών και φτηνών φαρμάκων με όλα παρόμοια αλλά κατά πολὺ ακριβότερα.

Για παράδειγμα:

Φάρμακα	Πολαιά	NEA
Σακχαριδη διαβήτη	(2,41 €) (2,47 €)	(130,26 €) (60,82 €)
Αντιυπερτοσικά	(2,25 €) (2,47 €) (3,05 €)	(72,32 €) (45,12 €)
Πινευμονοπάθειες	(8,98 €) (3,33 €)	(56,15 €) (58,45 €)
Αντιφυχωσικά	(2,53 €) (3,47 €) (1,34 €)	(144,37 €) (144,96 €)

Άλλογή στη φαρμακευσία των φαρμάκων με αντικατόπιντους υπερότερους συσκευασμούς από μεγάλους φαρμακείου προμηθευτές με αποτέλεσμα να μένει σχετικαποληπτής μεγάλος φραγμός χρεών.

Για παράδειγμα:

Φάρμακα	ΠΡΙΝ	ΤΩΡΑ
A	18 ταμπλέτες στο κουτί: 3,03 €	42 ταμπλέτες στο κουτί: 6,22 €
B	20 ταμπλέτες στο κουτί: 3,18 €	40 ταμπλέτες στο κουτί: 7,56 €
C	20 ταμπλέτες στο κουτί: 5,47 €	40 ταμπλέτες στο κουτί: 9,77 €

■ Τα γραπτά μένουν

Την Λούκα Κατσέλη κάλεσε σε βοήθεια η Κατερίνα Μπατζέλη, που κινείται πλέον χωρίς να μπορεί να κρύψει τον πανικό της. Υπότιθεται ότι η Κατσέλη, ως εποπτεύουσα και του παλιού υπουργείου Εμπορίου, δα μιλούσε και για το μέγα δέμα της διαφοράς ανάμεσα στις τιμές που πουλάει ο παραγωγός και στις τιμές που αγοράζει ο καταναλωτής τα αγροτικά προϊόντα, νωπά και ημικατεργασμένα. Οταν, όμως, ρωτήθηκε σχετικά ή... νεοκενίσιανή υπουργός Οικονομίας, το γύρισε στον καλαματιανό: «Η διαμόρφωση των τιμών από το χωράφι στο ράφι διαφέρει από προϊόν σε προϊόν!»

Μούγκα η παρακαδήμενη υπουργός Γεωργίας, η οποία πριν γίνει υπουργός, όσο ήταν ακόμα ευρωβουλευτής της αντιπολίτευσης, είχε κάνει σημαία της αυτό ακριβώς το δέμα και εξεστράτευε κατά των καρτέλ, και στον τομέα της προμήθειας των αγροτικών εφοδίων και στον τομέα της διακίνησης των αγροτικών προϊόντων. Να ξαναδυμίσουμε τι είλεγε η Κ. Μπατζέλη σε ημερίδα του ΙΣΤΑΜΕ τον Οκτώβρη του 2008, με δέμα «Ανταγωνισμός και Καρτέλ στον Διατροφικό και Γεωργικό τομέα». «Η διατροφική κρίση, όπως αποκαλείται, είναι ένα από τα άναρχα αποτελέσματα συμπαιγνίων των κερδοσκόπων του χρηματοπιστωτικού συστήματος, της οποίας ακολούθησαν οι μηχανισμοί των καρτέλ... Από τη μέση δαπάνη για βασικά είδη διατροφής που καταβάλλουν π.χ. τα ελληνικά νοικοκυριά μεταβιβάζεται στους γεωργούς μόλις το 29%, παρά το ότι στους υπολογισμούς λήφθησαν υπόψη γνωπά προϊόντα... Το άνοιγμα των παραγωγών/καταναλωτή φέρεται στο 800% στο ψωμί, 750% στο κρασί, το 375% στο γάλα, το 360% στις ελιές και το 340% στα μήλα... Οι παραγωγοί είνω συμπλέζονται από την αύξηση του κόστους παραγωγής και την επιδείνωση του οικονομικού κλίματος, αδυνατούν να αποκομίσουν από την αγορά ένα δίκαιο μερίδιο της αύξησης των τιμών που καταγράφεται στο επίπεδο του καταναλωτή».

Αυτά οι αγρότες τα ξέρουν πολύ καλά. Καιρός να τα μάθουν και οι εργαζόμενοι των πόλεων, για να μην πέφτουν δύματα της φασίζουσας προπαγάνδας κυβέρνησης και ΜΜΕ.

■ Ελευθερία στη σκλαβιά

Όπως λένε (και κυρίως γράφουν) οι προπαγανδιστές του «κεφαλαιοποιητικού» συστήματος στην κοινωνική ασφάλιση, μόλις δεσμοπιστεί ο εργαζόμενος διαίτης ελεύθερος να επιλέγει το χρόνο που θα βγει στη σύνταξη

Σε μια από τις πολλές εισηγήσεις που έχουν ήδη κατατεθεί στην «επιστημονική επιτροπή» για το Ασφαλιστικό βρήκαμε και τους δύο πίνακες που παραθέτουμε αριστερά. Είναι από την εισήγηση με τίτλο «Μέτρα Αναδιοργάνωσης και Εξορθολογισμού Συστήματος Ασφαλίστης Υγείας», που έκανε το μέλος της επιτροπής Αθ. Λοπατατζίδης, διορισμένος από τον υπουργό Εργασίας.

Συμπεραίνει ο εισηγητής ότι «τα τέσσερα μεγάλα ασφαλιστικά ταμεία από 2 δισ. που ζέδεψαν το 2003 έφτασαν στα σχεδόν 5 δισ. το 2009, με ρυθμό αύξησης 16%, υπερδιπλάσιο του αντίστοιχου ευρωπαϊκού μέσου όρου», ενώ «στο αντίστοιχο διάστημα το προσδόκιμο επιβίωσης των Ελλήνων πολιτών μειώθηκε κατά δύο έτη».

Στη συνέχεια, παραθέτει τους αποκαλυπτικούς πίνακες. Στον πρώτο φαίνεται ότι οι φαρμακευτικές εταιρίες, με το κόλπο της αντικατάστασης παλιών φαρμάκων με νέα, καταφέρνουν να πετύχουν αυξήσεις της πιμόνης μέχρι και 5.700!!! Επίσης, με το κόλπο της αύξησης της συσκευασίας, πουλάνε φάρμακα που στο τέλος περισσεύουν και φυσικά ο ασθενής τα πετάει!

Ετσι γδύνουν τα ασφαλιστικά ταμεία (και τους ασφαλισμένους), ενώ η κυβέρνηση μιλά για... πολυφαρμακία!

■ Παρασιτισμός

«Ο ιμπεριαλισμός είναι μια τεράστια συσώρευση χρηματικού κεφαλαίου στα χέρια λίγων χωρών... Από όων πηγάδει η ασυνήδιστη αύξηση της τάξης ή, πιο σωστά, του στρώματος των εισοδηματών, δηλαδή των προσώπων που ζουν με το "κόψιμο των κουπονιών", των προσώπων που είναι τελείως ξεκομμένα από τη συμμετοχή σε οποιαδήποτε επιχείρηση, των προσώπων που επάγγελμά τους είναι η τεμπελιά. Η εξαγωγή κεφαλαίου, που είναι μια από τις πιο ουσιαστικές οικονομικές βάσεις του ιμπεριαλισμού, δυναμ

σκηνιακό χοντρό παζάρι, για να ρουφήσουν τις επιδοτήσεις της «πράσινης ανάπτυξης» οι καπιταλιστικοί όμιλοι.

■ Μαθητευόμενος μάγος

Ούτε για διευδυντής συνοικιακού σούπερ-μάρκετ δεν κάνει ο Γ. Παπακωνσταντίνου. Θα το 'χε κλείσει το μαγαζί στο άψε-σβήσε. Και όμως, αυτός ο τυπάκος με το μπλαζέ υφάκι, ικανός μόνο για να οργανώνει αυλικούς στο παρασκήνιο, μοστράρεται σαν ο μέγιστος οικονομολόγος που δια βγάλει τον ελληνικό καπιταλισμό από την κρίση. Ο Παπακωνσταντίνου τοποθετήθηκε στο υπουργείο Οικονομικών όχι για να χαράξει πολιτική (αυτή είναι δεδομένη), αλλά για να λειτουργήσει σαν ένας καλός μάνατζερ μειώνοντας το δημοσιονομικό έλλειμμα. Ε, ούτε σ' αυτό μπορεί να τα καταφέρει, παρά τα απανωτά αντιλαϊκά μέτρα. Διότι, για να μανατζάρεις μια κρατική οικονομία, πρέπει τουλάχιστον να ξέρεις πως λειτουργεί η καπιταλιστική αγορά. Οπως ξέρει για παράδειγμα ο Πόλοσον, που από μεγαλοστέλεχος της «Γκόλντμαν Σάκς» έγινε μάνατζερ επί των Οικονομικών της διοίκησης Ομπάμα.

Βγαίνει τη μια φορά ο ίδιος ο Παπακωνσταντίνου και ψιθυρίζει στ' αυτή μερικών παπαγάλων (απ' αυτούς που προσέγγισε όσο ακόμη ήταν εκπρόσωπος Τύπου του ΠΑΣΟΚ), ότι η κυβέρνηση σκοπεύει να φορολογήσει τις καταδέσεις. Την επαύριο, 4 δισ. ευρώ φεύγουν μαζεύμενα από τις ελληνικές τράπεζες και πηγαίνουν σε τράπεζες της Κύπρου. Αμέσως αρχίζει να τρέχει και να δηλώνει ότι πρέπει να βρεθεί τρόπος να επαναπατριστούν αυτές οι καταδέσεις! Βγαίνει την άλλη φορά και ανακοινώνει ότι δια πάει στην Κίνα για να βρει κεφάλαια να πουλήσει χρέος κι αμέσως τα επιτόκια τινάζονται στα ύψη. Αμέσως τρέχει να διαψεύσει τα αδιάψευστα. Και ο υφυπουργός του Σαχνίδης (άλλος μαθητευόμενος μάγος) δηλώνει στα σοιδαρά στο δελτίο του Alter, ότι «έναι αλλο πρόγραμμα να κάνων ένα road show, να κινηθώ προς Ανατολή και Δύση, να ενημερώσω τους δεσμοκούς επενδυτές, και είναι άλλο πρόγραμμα να βγαίνει ένα δημοσίευμα, το οποίο λέει ότι, αυτή τη στιγμή, η Ελλάδα διαπραγματεύεται με την Κίνα να εξασφαλίσει τη διάδεση ομολόγων της τάξης των 25 δισεκατομμυρίων ευρώ στην Κίνα! Μα γιατί δια πήγαινε ο αρμόδιος για το δανεισμό υπουργός στην Κίνα εκτός του να πουλήσει ομόλογα;

Τι δέλουμε να πούμε; Οτι στην καπιταλιστική πιάτσα πρώτα κάνεις μια κίνηση και μετά την ανακοινώνεις. Δεν δίνεις όπλα στους ανταγωνιστές σου να σε χτυπήσουν. Ο Παπακωνσταντίνου, όμως, επειδή δέλει να παραστήσει τον σπουδαίο, ούτε ως μάνατζερ δε μπορεί να λειτουργήσει. Κάνει τη μια πατάτα μετά την άλλη και μετά βάζει τα παπαγαλάκια του να μοιράσουν τις ευδύνες μακριά από τον ίδιο. Εκτός αν -πράγμα που δε μπορούμε ν' αποδείξουμε- δεν είναι τόσο άσχετος όσο δείχνει, οπότε λειτουργεί ως αβανταδόρος των κερδοσκόπων, δίνοντάς τους την ευκαιρία να παιζουν τα παιχνίδια τους και να ρουφάνε με το μπουρί της σόμπας κάθε ικμάδα πλούτου που παράγεται σ' αυτή τη χώρα.

■ Γαργάρα

Στη Βουλή έφτασε η υπόδεση του περιβόλου Ν. Χλύκα, άπου πολλή παντοδύναμο- συμβούλου της υπουργού Περιβάλλοντος στα δέματα δασικής πολιτικής και συγγραφέα του δασικού νομοσχέδιου. Το έδεσε ο βουλευτής της ΝΔ και πρώην υφυπουργός Γεωργίας Κ. Κιλτίδης, ο οποίος είπε: «Έναι αδιανότο αυτό που συνέβη σε αυτό το νομοσχέδιο, να έρχεται ως εισήγηση κατ' εξοχήν ιδιωτών στην επίσημη διαβούλευση του site του υπουργείου σας. Και έτσι ακόμα να ήταν, δεν έρεπε να εμφανίζονται ονόματα ιδιωτών στις ιδιότητες των ανδρών που εισήγανται νομοσχέδιο μέσα στο ελληνικό κοινοβούλιο. Είναι βαρύτατο απότημα αυτό το οποίο πρέπει. Τολμώ να πω ότι συγκεκριμένους ιδώτες, μελετήτες και εργολήπτες, τους τιμώ και πράγματι κάναμε μαζί έργο. Αυτή η συμπεριφορά σας είναι αδιανότητη».

Τι απάντησε η Τ. Μπιρμπίλη; Τίποτα απολύτως. Εκανε γαργάρα -κατά το κοινώς λεγόμενο- την καταγγελία Κιλτίδη. Εκανε σαν να μην κατάλαβε, επιβεβαιώνοντας έτσι όσα καταγγέλλει τόσο καιρό η «Κ», που έκανε τις αποκαλύψεις για το ρόλο του Χλύκα.

Όπως μια εφημερίδα συνεργάζεται με μια αλυσιδα σύντερο μάρκετ και προσφέρει στους αναγνώστες της ένα εκπτωτικό κουπόνι, έτσι θα προσφέρονται εκπτωτικά κουπόνια στους ανέργους. Κι αυτό αποκαλείται από την κυβέρνηση Παπανδρέου «πολιτική ενίσχυσης της αγοραστικής ικανότητας των ανέργων».

Ελληνική «πτώχευση» = Χοντρά κέρδη

Ζητούμενη εργατική αντίσταση

Θυμόσαστε πώς ξέσπασε η κρίση των στεγαστικών δανείων στις ΗΠΑ; Τότε που οι τράπεζες δάνειζαν σαν τρελές τους Αμερικάνους για να αγοράσουν σπίτι, ακόμα κι αυτούς που δεν μπορούσαν να το ξεπληρώσουν (τους «κακοπληρωτές» δηλαδή); Για το ρίσκο τους αυτό, οι τράπεζες ασφαλίζονταν με τα κακόφημα Credit Default Swaps (CDS), τις λεγόμενες «πιστωτικές συμφωνίες ανταλλαγής» ή ακριβέστερα «συμφωνίες αντιστάθμισης πιστωτικών κινδύνων». Πήγαιναν, δηλαδή, σε άλλες τράπεζες και τους έδιναν ασφαλίστρα, με την προϋπόθεση ότι οι «ασφαλιστές» τους θα τους έδιναν όλα τα χρήματα που είχαν δανείσει σε περίπτωση πτώχευσης του δανειολήπτη. Το παιχνίδι που έγινε γύρω από αυτά τα προϊόντα ήταν τεράστιο. Κάποιοι κέρδισαν χοντρά λεφτά πουλώντας «προστασία» σαν κοινομήσουν τα παράσιτα του χρηματιστικού κεφαλαίου που ζογγάρουν στο χαρτί «πτώχευση του ελληνικού κράτους».

Πώς τζογάρουν; Οχι μόνο με τα επιπόκια (όπως αναφέραμε στο προηγούμενο φύλλο, δανείζονται με 1% από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και δανείζουν με 6.2% το ελληνικό κράτος αγοράζοντας τα κρατικά ομόλογα, αλλά και με τα CDS, τα παράγωγα ομόλογα δηλαδή, που λειτουργούν ως ασφαλίστρα σε περίπτωση πτώχευσης των ομολόγων που ασφαλίζουν. Αν δηλαδή κάποιος έχει στα χέρια του ελληνικά ομόλογα αξίας 10 εκατ. ευρώ, τότε αγοράζοντας ένα CDS αγοράζει προστασία από κάποιον άλλο, πληρώνοντάς του ασφαλίστρα 376.200 ευρώ (αρκού η τιμή των CDS για την Ελλάδα είναι 376.2 μονάδες βάσης δηλαδή και... έχει ο Θεός! Οπως επισημαίνει η εφημερίδα, η προστασία μέσω CDS είναι αντικείμενο αγοραστικής και οι μεγάλοι παίκτες (αμερικανικοί οίκοι ως επί το πλείστον) είναι σε θέση να «χειραγωγούν» τις τιμές κατά το δοκούν. Στις 28 Γενάρη, το βρετανικό οικονομικό περιοδικό Money Week, σε σχετικό του άρθρο, υποσχόταν να δώσει πληροφορίες στο άμεσο μέλλον για το πώς θα βγάλει κανείς κέρδος από τις πληγές του χρέους της Ελλάδας! Θα περιμένουμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αυτές τις πληροφορίες (αν δοθούν τελικά). Αυτό που θέλουμε να επισημάνουμε είναι άλλο.

Το διοι συμβαίνει σήμερα με την Ελλάδα, όπου το χρηματιστικό κεφαλαίο (αυτό δηλαδή που οι φυλλάδες αποκαλούν «διεθνείς κερδοσκόπους») βρήκε πεδίο δόξης λαμπρό, ευκαιρία για χοντρά κέρδη. Όλοι, βέβαια, γνωρίζουν ότι σε αντίθεση με τους... κακόμοιρους αμερικάνους κακοπληρωτές, η Ελλάδα δεν πρόκειται να πτωχεύσει. Γιατί αν γίνει αυτό, θα προκαλέσει αλιστρώτες εκραγούμενοι στον ομόλογο στον ασφαλίστρα τους.

Το διοι συμβαίνει σήμερα με την Ελλάδα, όπου το χρηματιστικό κεφαλαίο (αυτό δηλαδή που οι φυλλάδες αποκαλούν «διεθνείς κερδοσκόπους») βρήκε πεδίο δόξης λαμπρό, ευκαιρία για χοντρά κέρδη. Όλοι, βέβαια, γνωρίζουν ότι σε αντίθεση με τους... κακόμοιρους αμερικάνους κακοπληρωτές, η Ελλάδα δεν πρόκειται να πτωχεύσει. Γιατί αν γίνει αυτό, θα προκαλέσει αλιστρώτες εκραγούμενοι στον ομόλογο στον ασφαλίστρα τους.

Ανακοίνωση του Ισλαμικού Εμιράτου του Αφγανιστάν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 μική εξουσία, ενσάρκωση των ευγενών φιλοδοξών των εκλεκτών μαρτύρων της επανάστασης, προστάτη της ζωής, της περιουσίας, της τιμής, των θρησκευτικών αξιών, των εθνικών και ιστορικών αρετών.

Προκαλεί λύπη το ότι οι εισβολείς υπό την καθοδήγηση των ΗΠΑ επιτέλουν στη στρατιωτική προσέγγιση του ζητήματος. Λέμε καθαρά ότι, αν οι εισβολείς θέλουν να σώσουν τους εισιτήριους τους από παραπέτα οικονομικές και ανθρώπινες απωλεις, πρέπει να μην παραπλανούν τους λαούς τους με απατηλά σχέδια και στρατηγικές, ούτε να χάνουν χρόνο γι' αυτά ή να προκαλούν στο λαό μας κι άλλα βάσανα και προβλήματα. Πρέπει να αποδεχτούν τη λύση που προτείνει το Ισλαμικό Εμιράτο, που είναι η πλήρης αποχή της καταχρήσης των δυνάμεων εισβολής από τη χώρα μας. Σ' αυτό βρίσκεται η σωτηρία και η ασφάλεια για τους εισβολείς. Αν πρόγραμμα θέλουν να πάρουν φιλικά μέ-

τρα για τη λύση του ζητήματος, πρέπει να απελευθερώσουν τους κρατούμενους στις φυλακές στο Αφγανιστάν, στο Πακιστάν, στο Γκουαντανάμο και σ' άλλες φυλακές. Δεν έπρεπε να τους έχουν κρατήσει τόσα πολλά χρόνια ενάντια σ' όλες τις αρχές του κόσμου. Επρεπε να έχουν καταργήσει τη μαύρη λίστα και να μην έχουν στελεχεί περισσότερα στρατεύματα. Επρεπε να έχουν

KONTRA

■ Αυτό είναι φασισμός

Τρομοκρατικό το πρωτοσέλιδο των «Νέων» το προηγούμενο Σάββατο: «Τα Νέα φέρουν στο φως έγγραφο-βόμβα της ΕΕ – Αποκάλυψη τώρα! – Πάρτε και νέα σκληρότερα μέτρα – Μας δίνουν διορία μόνο εξήντα ημερών». Το σχετικό θέμα, που απλωνύτων σε δύο σελίδες της εφημερίδας, είχε τίτλο «Θηλιά Βρυξελών για μέτρα-σοκ τώρα – Η Κομισιόν απορρίπτει το Πρόγραμμα Σταθερότητας και στέλνει τελεσγραφο για το Ελλειμμα». Όλο το δημοσίευμα αναφερόταν σε ένα έγγραφο της Κομισιόν, το

οποίο δεν ανέφερε πουθενά ότι απορρίπτεται το Πρόγραμμα Σταθερότητας, αλλά μιλούσε για την ανάγκη λήψης επειγόντων μέτρων: «Η Ελλάδα θα πρέπει να υποβάλει μέχρι τις 16 Μαρτίου μια έκθεση που θα ανακοινώνει τα πρόσθετα μέτρα για τη διασφάλιση των δημοσιονομικών στόχων του 2010». Αυτό δεν ήταν τίποτα διαφορετικό απ' όσα είχαν δηλώσει τις τελευταίες μέρες αρμόδιοι κοινοτικοί παράγοντες, όπως ο Τρισέ, ο Γιούνκερ και ο Λαμπούνια: «Το ΠΣΑ είναι φιλόδοξο, είναι όμως εφικτό με τη λήψη των κατάλληλων μέτρων».

Προς τι τότε η κινδυνολογία και η προσπάθεια κατατρομοκράτησης του ελληνικού λαού; Στο δημοσίευμα αναφέρονταν όλα τα πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα που ανακοίνωσε ο Παπανδρέου στο διάγγελμα της περασμένης Τρίτης. Το δημοσίευμα ήταν το προπαρασκευαστικό ιδεολογικό μπαράζ, που συνεχίστηκε με την κυριακάτικη σύσκεψη του οικονομικού επιτελείου υπό τον πρωθυπουργό, με όσα είπε ο Παπανδρέου στη Βουλή τη Δευτέρα, με το σύνολο των συναντήσεων με τους αρχηγούς των κοινοβουλευτικών κομμάτων και το διάγγελμα που ακολούθησε. Επρεπε να σημείει ένα σκηνικό σύμφωνα με το οποίο «κινδυνεύουμε να μας πετάξουν έξω από την ευρωζώνη» και επομένως ο πρωθυπουργός προσωπικά καλείται να πάρει «γενναίες αποφάσεις».

■ Πονηρά ερωτήματα, χωρίς απαντήσεις

Το πρώτο που θα ρωτούσαμε τον «πολύ» Τζόζεφ Στίγκλιτς είναι «πόσο χρεώνετε, κύριε καθηγητά?». Διότι όλοι οι ανά τον κόσμο μεγαλόσχημοι χρεώνουν με συγκεκριμένο τιμολόγιο κάθε παρουσία τους σε ημερίδες, συνέδρια και λοιπές εκδηλώσεις. Οταν, λοιπόν, έρχεται ο Στίγκλιτς για να πάρει μέρος στο συνέδριο του Economist στην Αθήνα και λέει αβίαστα ότι «ο Γιώργος ήταν ο μεγάλος αιστέρας του Νταβός. Εκανε καλή δουλειά», σημαίνει ότι ξεπληρώνει λογαριασμό σε εκείνον που κάλυψε το καθόλου φθηνό-τιμολόγιό του.

Ομως, ο Στίγκλιτς είπε και κάτι ενδιαφέρον, που προκάλεσε σίγουρα μεγάλη χαρά στον Αλέξη και τ' άλλα παιδιά του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Αναφοράθηκε: «Ακρού η EKT είναι πρόθυμη να δανείσει χρήματα στις τράπεζες με σχεδόν μηδενικό επιτόκιο, γιατί να μην δανείσει και τις κυβερνήσεις; Μήπως δεν εμπιστεύεται τις κυβερνήσεις; Εάν τις εμπιστεύεται, θα πρέπει να τις δανείσει». Εισηγήθηκε, επίσης, τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού πλαισίου στήριξης των οικονομιών, που πέραν της ενίσχυσης μέσω της EKT, θα περιλαμβάνει την έκδοση ευρω-ομολόγων ή τη χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Πρόκειται για προτάσεις που κάνει και ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ προς την κυβέρνηση (τις επανέλαβε ο Τσίπρας στη δευτεριάτικη προημερίσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή και μετά τη συνάντησή του με τον Παπανδρέου), την οποία καλεί να αναλάβει «πρωτοβουλία» στην ΕΕ, μαζί με άλλες χώρες που αντιμετωπίζουν πρόβλημα υψηλών ελλειμμάτων. Την επισήμανση την έχουμε κάνει και εμείς, δίνοντας όμως και την απάντηση, την οποία δεν έδωσε ο Στίγκλιτς. Αυτό που φαίνεται λογικό και ορθό από την άποψη της οικονομικής επιστήμης (να δανείζει κατευθείαν η EKT τις κυβερνήσεις με το χαμηλό επιτόκιο -1,1%- με το οποίο δανείζει τις τράπεζες) δεν υιοθετείται, ούτε ζητιέται από καμιά κυβερνηση, διότι όλες οι κυβερνήσεις υπηρετούν το χρηματιστικό κεφάλαιο. Καθήκον των κυβερνήσεων είναι να εξασφαλίσουν τη μέγιστη κερδοφορία του χρηματιστικού κεφαλαίου, φορτώνοντας το κόστος στις πλάτες των λαϊκών μαζών. Αυτό κάνει πως δεν καταλαβαίνει ο Στίγκλιτς. Αυτό κάνει πως δεν καταλαβαίνει ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, που καλλιεργεί αυτοπάτες για «μια άλλη» λειτουργία της Ευρωπένωσης.

■ Δεν έχουν τελειωμό τα αντεργατικά μέτρα

Χρειάζεται γενικός ξεσηκωμός

Ενα 24ωρο πριν την έγκριση του ελληνικού Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης από την Κομισιόν, ο Γ. Παπανδρέου ανακοίνωσε νέα αντιλαϊκά μέτρα. Υποτίθεται ότι αυτά τα μέτρα αποτελούσαν το «plan B» της κυβέρνησης, την καβάτζα όπως γράφωμε εμείς. Ακόμα και αναλυτές του αστικού Τύπου αναρωτιόνται πλέον «ποιο θα είναι το plan C».

Εμείς την απάντηση την έχουμε δώσει εδώ και αρκετές εβδομάδες: δεν υπάρχει ούτε προϋπολογισμός, ούτε ΠΣΑ, πέρα από τη γενική διακήρυξη για μείωση του ελλείμματος κάτω από το 3% στο τέλος του 2012. Από εκεί και πέρα, υπάρχει μόνι μια κινούμενη δύμη, η οποία διαρκώς θα καταπίνει εργατικά δικαιώματα και λαϊκά εισοδήματα. Θα τα ανακοίνωσε ο ίδιος ο Παπανδρέου, υπό μορφή διαγγέλματος, για να δώσει δραματικό τόνο, ενώ από τα ΜΜΕ θα ζητηθεί να προετοιμάσουν το κλίμα με ακόμα πιο δραματικούς τόνους. Θα προηγηθεί εμφάνιση Παπανδρέου στη Βουλή, όπου θα ζητήσει συναίνεση από τα υπόλοιπα κόμματα, και κατ' ίδιαν συναντήσεις με τους αρχηγούς της αντιπολίτευσης. Η συναίνεση προσφέρθηκε και με το παραπάνω από τους Σαμαρά και Καρατζαφέρη και μάλιστα με κριτική από τα δεξιά. Ο μεν Σαμαράς ζήτησε από τον Παπανδρέου «να πάρει επιτέλους μέτρα», ο δε Καρατζαφέρης του ζήτησε να πάρει το βούρδουλα και να καθαρίσει τους εθνικούς δρόμους από τα αγροτικά μπλόκα. Η Παπαρήγα επανέλαβε τις πάγιες γενικολογίες του Περισσού, ο δε Τσίπρας αρνήθηκε τη συναίνεση κάνοντας... εποικοδομητικές συντάσεις στην κυβέρνηση για ανάληψη πρωτοβουλίας σε επίπεδο ΕΕ με αίτημα την έκδοση ευρω-ομόλογου. Εδειξε μάλιστα και κατανόηση, κατηγορώντας την κυβέρνηση ότι... δεν αντιστέκεται στους νεοφιλελεύθερους κύκλους.

Με το σκηνικό στημένο και με τα ΜΜΕ να τρομοκρατούν τον κόσμο, ο Παπανδρέου βγήκε σε απευθείας μετάδοση την ώρα των βραδινών δελτίων ειδήσεων της πλεύρας, για να προσθέσει τα εξής μέτρα στα σύνορα μεχρι την έκδοση της Βιωσιμότητας: «Τώρα αναμένουμε και την έκφραση συναίνεσης της κοινωνίας με το πάρωμα κάθε συντεχνιακής διεκδίκησης!»

◆ **Αρέσηση των ορίων λιλιάνας για συνταξιοδότηση.** Λεπτομέρειες δεν έδωσε, ενώ ο Λοβέρδος αρνήθηκε πεισματικά να πει πώς ακριβώς θα γίνει αυτό. Το πιο προκλητικό όλων είναι πως ο Παπανδρέου επικαλέστηκε όχι μόνο τη «βιωσιμότητα» αλλά και τη «δικαιούντη συστήματος». Και γιατί είναι δίκαιο να αυξήθουν τα ορία ηλικίας; Επειδή –όπως είπε– «αυξάνεται και το προσδόκιμο ζωής». Αφού ζούμε περισσότερο, να δουλεύουμε περισσότερο. Ει δυνατόν να πεθαίνουμε στη δουλειά.

◆ **Καμία αύξηση μισθών στους δημόσιους υπαλλήλους, καθώς και στους εργαζόμενους στις ΔΕΚΟ και τους ΟΤΑ.** Και βέβαια, παραμένει η περικοπή κατά 10% κατά μέρος όρο των επιδομάτων των εργαζόμενων της οικονομικών ΦΠΑ, που θα έρθει και αυτή κάποια στιγμή μέσα στο χρόνο (ίσως πιο σύντομα απ' όσο φαντάζετε, όπως έγινε και με το φόρο στα καύσιμα).

◆ **Να γίνει το ίδιο και στον ιδιωτικό τομέα.** Είπε ο Παπανδρέου: «Πέραν του δημοσίου τομέα, ζητάμε ταυτόχρονα

από όλους, εργοδότες και εργαζόμενους, να συμβάλουν για την ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας». Οι καπιταλιστές πήραν το μήνυμα (άλλο που δεν ήθελαν) και σκλήρυναν αμέσως τη στάση τους στις διαπραγματεύσεις με τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ για τη νέα ΕΓΣΣΕ. Οπως είπε χαρακτηριστικά ο πρόεδρος των εμπόρων, «θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας το χθεσινό διάγγελμα του Πρωθυπουργού για την δεινή κατάσταση της οικονομίας». Ενώ ο πρόεδρος του ΣΕΒ κάλεσε την κυβέρνηση να... συνετίσει τους εργαζόμενους: «Ευθύνη της κυβέρνησης πρωταρχικά, αλλά και του πολιτικού συστήματος συνολικά, είναι να βοηθήσει την κοινή γνώμη, διέλειπσης της κοινωνίας ομάδες, να συνειδητοποιήσουν ότι ο τόπος βρίσκεται στα πρόθυρα της συλλογικής κατάρρευσης». Τους ξετέρασε όλους ο γνωστός πρόεδρος του Ελληνομερικανικού Επιμελητήριου Γ. Γραμματίδης, που με ύφος συνταγματάρχη της χούντας δήλωσε: «Τώρα αναμένουμε και την έκφραση συναίνεσης της κοινωνίας με το πάρωμα κάθε συντεχνιακής διεκδίκησης!»

◆ **Αύξηση του φόρου στα καύσιμα.** Πρόκειται για την αύξηση που μέχρι πριν λίγες μέρες διέψευδε ο υπουργός Οικονομικών. Οπως διέρρευσε το οικονομικό επιτελείο, αυτή η αύξηση θα εισφέρει ένα επιπλέον δισ. ευρώ στα κρατικά έσοδα, εκτινάσσοντας στα ύψη τους αντιλαϊκούς έμφεσους φόρους. Τι μένει; Η αύξηση του ΦΠΑ, που θα έρθει και αυτή κάποια στιγμή μέσα στο χρόνο (ίσως πιο σύντομα απ' όσο φαντάζετε, όπως έγινε και με το φόρο στ

ΚΟΝΤΑ

■ Εδειξε καθαρά τα χαρτιά της η κυβέρνηση

Ερχεται σαρωτική ανατροπή στην Κοινωνική Ασφάλιση

Υπήρχε κάποτε (υπάρχει ακόμη) μια «επιστημονική επιτροπή» για το ασφαλιστικό. Η οποία υποτίθεται ότι θα δουλεύει σε ένα κλίμα ηρεμίας, χωρίς κυβερνητικούς αιφνιδιασμούς και παρεμβολές στο έργο της. Πριν τη συγκροτήσει, ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος κάλεσε τους «κοινωνικούς εταίρους» και τους ανακοίνωσε ότι «ως κυβέρνηση εκφράζουμε την πολιτική μας βούληση για τη διαπήρηση του σημερινού πλαισίου παροχών του ασφαλιστικού μας συστήματος» (26.11.09). Οταν συνήλθε σε πρώτη συνεδρίαση, ο ίδιος έβγαλε έναν δεκάρικο, στον οποίο μεταξύ των άλλων είπε: «Σταθερή πολιτική μας βούληση ήταν και παραμένει να μη θιγεί το σημερινό πλαίσιο παροχών προς τους ασφαλισμένους. Η πρώτη ημέρα του κοινωνικού διαλόγου έδειξε, πως όλοι απορρίπτουμε την παραδοσιακή συνταγή της αύξησης των εισφορών και τη μεταφορά της λογικής της στα όρια ηλικίας».

Τα ίδια επαναλάμβανε μέχρι και το μεσημέρι της περασμένης Τρίτης. Το βράδυ της ίδιας μέρας, ο Παπανδρέου στο διάγγελμά του ανακοίνωσε πως **θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας**. «Έχεια ενημερωθεί», απάντησε ο Λοβέρδος, που την άλλη μέρα το πρωί πήρε σβάρνα τους ραδιοφωνικούς σταθμούς για να εκφράσει τη στήριξη του στα όσα είπε ο πρωθυπουργός του. Επομένως, το πρωί της Τρίτης, που συμμετείχε στη συνεδρίαση της «επιστημονικής επιτροπής», έκρυψε από τα μέλη της την αλήθεια. Κι όμως, όταν ωρτήθηκε από ραδιοφωνητζού «θα έρθουν στον κοινωνικό διάλογο μετά απ' αυτή την έκπληξη».

■ Υπουργός με σύνδρομο Rαν-Ταν-Πλαν

Ο συμπαθής σκύλος Rαν-Ταν-Πλαν του γνωστού κόμικ «Λούκι Λουκ» είχε ένα... πρόβλημα ανακλαστικών. Του πατούσαν την ουρά στην τρίτη σελίδα και έσκουζε στην εικοστή. Από το ίδιο σύνδρομο φαίνεται πως πάσχει ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος, ο οποίος θυμήθηκε στις 2 Φλεβάρη να προβεί σε πανηγυρική δήλωση για την πίστωση του ΑΚΑΓΕ (Ασφαλιστικό Κεφαλαίο Άλληλεγγύης Γενεών) με ποσό 580 εκατ. ευρώ.

Οι αναγώνοτες της «Κ» γνωρίζουν, βεβαίως, ότι η σχετική πίστωση έχει εγγραφεί στις 31.12.2009, ενώ από τις 24.12.2009 έχει συγκροτηθεί η Ειδική Επιτροπή για τη Διαχείριση του ΑΚΑΓΕ, που προέβλεπε ο νόμος Πετραλία, όμως η κυβέρνηση της ΝΔ δεν είχε συγκροτήσει. Σημειώναμε μάλιστα (στο φύλλο μας της 23ης Γενάρη), ότι η πίστωση που εγγράφηκε ήταν 522 εκατ. ευρώ, ενώ έπρεπε να εγγραφούν 592 εκατ. ευρώ. Δεν γνωρίζουμε αν τελικά μπήκαν στον ΑΚΑΓΕ 580 εκατ. (θα το ψάξουμε), όμως ο πανηγυρισμός Λοβέρδου 33 μέρες μετά τη σχετική εγγραφή αποκαλύπτει σύνδρομο Rαν-Ταν-Πλαν.

Μην ανησυχείτε, υγιέστατος είναι ο υπουργός Εργασίας. Τη συγκεκριμένη μέρα, όμως, έπρεπε να βρει κάτι να πει, μετά την ψυχρολουσία που δέχτηκε από τον Παπακωνσταντίνου, που απέρριψε την πολυδιαφημισμένη πρότασή του για θέσπιση ειδικού φόρου για την κοινωνική ασφάλιση. Επρεπε κάτι να βρει για αντιπερισπασμό και... θυμήθηκε ξαφνικά το ΑΚΑΓΕ. Περσινά ξινά σταφύλια!

ΥΓ: Θυμίζουμε ότι στο ΠΣΑ αναφέρεται ότι τα έσοδα από αποκρατικοποίησης θα διατεθούν «το σύνολο τους» για τη μείωση του δημόσιου χρέους. Πάπαλα, δηλαδή, το 10% που πρέπει να μεταφερθεί στο ΑΚΑΓΕ, όπως προβλέπει ο νόμος Πετραλία.

Στην ίδια συνεδρίαση ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε και κάτι άλλο. «Οι προτάσεις που θα βγουν από την επιτροπή, όπως θα αποτυπωθούν στην πρόταση της κυβέρνησης, θα πάνε στην Κομισιόν για επικύρωση, προτού πάνε στο ελληνικό κοινοβούλιο!» Η πλάκα είναι πως λίγες μέρες πριν, στη συνέντευξη Τύπου της 26ης Γενάρη, ο Λοβέρδος παρουσίαζε με το γνωστό αλαζονικό του ύφος το «οδικό χάρτη» για την ψήφιση του ασφαλιστικού νομοσχέδιου: τελή Μάρτη θα ολοκληρώσει η επιτροπή, το σχέδιο θα δοθεί στις γηγεσίες των κοινωνικών εταίρων για να πάρουν θέση, ταυτόχρονα θα στολεί στη Βουλή για να το συζητήσουν τα κόμματα και παράλληλα ουπηρεσίες του υπουργείου θα καταγράφουν τις απόψεις και θα αποτυπώνουν σε νομικές διατάξεις, ώστε ο Ιούνιος να βρει τη χώρα με ψηφισμένο νέο ασφαλιστικό νόμο. Κομισιόν δεν υπήρχε σ' αυτή τη διαδικασία. Ο οδικός χάρτης δεν περνούσε από τις Βρυξέλλες!

Στη συνεδρίαση της περασμένης Τρίτης ο Λοβέρδος άκουσε τον Παπακωνσταντίνου και δεν είπε εύτερα. Ισως γνώριζε, ίσως έχει, καμιά σημασία δεν έχει. Προφανώς συμφωνεί κι αυτός ότι το σχέδιο πρέπει πρώτα να πάει για

έγκριση στις Βρυξέλλες, γιατί έτσι δημιουργείται ένα πρώτης τάξης άλλοθι για τις αντισφαλιστικές-αντεργατικές ρυθμίσεις του («πρέπει να πάρουμε σκληρά μέτρα, για να μη μας το απορρίψουν»). Ομως, η Κομισιόν δεν έχει καμιά αρμοδιότητα σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης, τα οποία παραμένουν στο ρυθμιστικό πεδίο αποκλειστικά των εθνικών αρχών. Πώς, λοιπόν, την καθιστούν συνδιαχειρίστρια –και μάλιστα με δικαίωμα βέτο– σε ασφαλιστικές ρυθμίσεις και μάλιστα ριζικού χαρακτήρα; Η απάντηση είναι εύκολη: της δύνου αυτό το δικαίωμα, για να την έχουν σύμμαχο στα όσα απεργάζονται σε βάρος των εργάζομενων.

Τέλος, ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε με ξερό ύφος πως από τον κρατικό προϋπολογισμό δεν πρόκειται να βγει ούτε ευρώ επιπλέον από αυτά που έχουν αναγραφεί για τα Ταμεία. Αν αντιμετωπίσουν δυσκολίες, δεν έχουν παρά να εκποιήσουν περιουσιακά τους στοιχεία, κινητά και ακίνητα. Ο Λοβέρδος όχι μόνο συμφώνησε, αλλά στις ραδιοφωνικές του εμφανίσεις υπερθεμάτισε, μιλώντας ευθέως για εκποίηση. Σε μια εποχή κρίσης που και οι τιμές των μετοχών και οι τιμές των ακινήτων κατρακυλούν, θα βάλλουν τα ασφαλιστικά ταμεία να ξεπουλήσουν, καταγράφοντας τεράστιες απώλειες. Το τεράστιο σκάνδαλο της κλοπής των αποθεματικών θα ολοκληρωθεί.

Σε ό, τι αφορά την αύξηση των ορίων ηλικίας, που ανακοίνωσε ο Παπανδρέου, πρέπει να σημειώσουμε πως η φιλολογία για αύξηση του γενικού ορίου από τα 65 στα 67, που κυριαρχεί στα αστικά ΜΜΕ, μπορεί να είναι και σκόπιμη-παραπλανητική διαρροή της κυβέρνησης, στη λογική του χότζα: όλοι να το χουν σγουρού και στο τέλος η κυβέρνηση να μην το κάνει, ώστε να περάσει... ανακούφιση, ενώ την ίδια ώρα μπορεί να ανεβάσει στα 65 τις γυναίκες που έχουν μπει στην ασφάλιση πριν το 1993, να χτυπήσει τα ΒΑΕ και να ανεβάσει όλα τα χαμηλότερα από τα 65 όρια (35ετία κλπ.). Αλλωστε, η αύξηση των γενικών ορίων μπορεί να γίνει και... εθελοντικά (ήδη ισχύουν τα 68), με την εξαδιλίωση της σύνταξης, που θ' αναγκάζει όποιους εργαζόμενους μπορούν να μένουν στη δουλειά και μέχρι τα 70.

Ενας στυγνός εξουσιαστής

Ιοχύουν απολύτως «τα τρία ΔΕΝ» (δεν αυξάνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης – δεν αυξάνονται οι εισφορές – δεν μειώνονται οι συντάξεις).
Ανδρέας Λοβέρδος, NET, Δευτέρα, 1.2.2010

Η βιωσιμότητα και η δικαιοσύνη του συστήματος περνά και από την αύξηση ορίων ηλικίας.
Γιώργος Παπανδρέου, Διάγγελμα, Τρίτη, 2.2.2010

«Στηρίζω τον Πρωθυπουργό, το είπα και κατά την ενημέρωσή μου τις δυνάμεις». «Έγώ λέω ότι στηρίζω με όλες μου τις δυνάμεις». «Ολα τα υπόλοιπα είναι ανυπόληπτα έως ανύπαρκτα θέματα. Ολα τα υπόλοιπα, όταν το πρόβλημα είναι η πατρίδα, είναι ανυπόληπτα έως ανύπαρκτα θέματα». «Ο πρωθυπουργός είναι στην καρδιά, πραγματικά στην καρδιά αυτού του πανευρωπαϊκού και διεθνούς διαλόγου, στην καρδιά των προβλημάτων της Ελλάδας». «Στηρίζω χωρίς αστερίσκους, χωρίς προσπάθειες οι οποίες αφελείς να δημιουργηθούν συννεφάκια, στηρίζω χωρίς όρια, χωρίς όρους τον πρωθυπουργό της χώρας που ανταποκρίθηκε».

Ηταν τόσο πυρετικές οι μετάνοιες που έκανε από το ραδιοφωνικό μικρόφωνο ο Α. Λοβέρδος το πρώι της περασμένης Τετάρτης, που ο δημοσιογράφος αναγκάστηκε να τον... προστατεύει: «Είναι η τρίτη φορά που μας το λέτε (σ.σ. ότι στηρίζει τον πρωθυπουργό). Είσαστε σαφής» (συνέντευξη στον «Αθήνα 9,84»). Ο δημοσιογράφος ρωτά αν ο Λοβέρδος αισθάνεται αδειασμένος, επειδή τόσο καιρό τώρα «διαβεβαιώνει» ότι δεν θα αινηθούν τα όρια ηλικίας, και αν μετά το πρωθυπουργικό διάγγελμα καθίσταται αναξιόπιστος, και εισπράττει ως απάντηση ένα συνεχές λιβαντό στον Παπανδρέου, συνοδευόμενο από τη διαβεβαιώση ότι τον στηρίζει. Τι συμπέρασμα βγάζετε; Οτι οι λεονταρισμοί του πρόσφατου παρελθόντος και η διαρροή παραίτηση αλλά τον «συγκράτηση» ο Παπανδρέου είναι τροφή για αφελείς. Ο Λοβέρδος πάνω απ' όλα είναι ένας στυγνός εξουσιαστής, διατεθειμένος ακόμα και να γίνει ρόμπα προκειμένου να κρατήσει την υπουργική καρέκλα.

Αλλωστε, το άδειασμα από τον Παπανδρέου δεν ήταν το μοναδικό. Από τα τέλη Δεκέμβρη μιλάει (ο Λοβέρδος) για την επιβολή ειδικού φόρου που θα κατευθύνεται στην ασφάλιση α

Το ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε επίσημα το χόρο της υποβάθμισης των ελληνικών πανεπιστημάτων, βάζοντας φαρδιά πλαστιά την υπογραφή του στην κακόφημη Μπολόνια, το ΠΑΣΟΚ βάζει τώρα και την τακφόπλακα με το ΠΔ του ενσωματώνει την ευρωπαϊκή Οδηγία 2005/36. Το ΠΔ βρίσκεται ήδη στο Συμβούλιο της Επικρατείας και η υπογραφή του σηματοδοτεί την κατεδάφιση του άρθρου 16 του Συντάγματος, αφού αναγνωρίζει ουσιαστικά ως ιδιωτικά πανεπιστήμια τα κολέγια που συνεργάζονται με ξένα πανεπιστημιακά ίδρυματα.

Στο όνομα της «ανάγκης» για ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης τίτλων εκπαίδευσης, της «ελεύθεριας εγκατάστασης» και της «ελεύθερης παροχής υπηρεσιών», μπαίνουν σ' ένα γουδί και αλέθονται όλων των ειδών τα πτυχία, οι τίτλοι, οι βεβαιώσεις επάρκειας, τα πιστοποιητικά, κ.λπ., όλα τα επαγγέλματα, από αυτά που απορρέουν από πανεπιστημιακά πτυχία, πτυχία αντίστοιχα των ελληνικών ΤΕΙ, επαγγελματικές σχολές κάθε ειδούς μέχρι και δραστηριότητες που προϋποθέτουν απλά επαγγελματική πείρα. Τούτο δεν είναι τυχαίο, είναι ενδεικτικό της υποβάθμισης των πανεπιστημιακών σπουδών.

Ας θυμηθούμε πώς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο -κατά την έκδοση της καταδικαστικής απόφασης για την Ελλάδα επειδή παραβίαζε την κοινοτική νομοθεσία για την αναγνώριση των διπλωμάτων- αποξέινων πλήρως την ουσία της εκπαίδευσης που βρίσκεται πίσω από ένα πτυχίο, αποδεικνύοντας ότι για το μόνο που νοιάζεται το ευρωπαϊκό κεφάλαιο είναι η απόκτηση βασικών δεξιοτήτων, που θα καθιστούν εφικτό το μέγιστο βαθμό εκμετάλλευσης των εργαζόμενων και την «ελεύθερη» διακίνησή τους. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο τότε δήλωνε ότι η εκτίμηση του βασίζεται στο γεγονός ότι «με το σύστημα της οδηγίας 89/48 (προπάτορα της οδηγίας 36/05), ένα δίπλωμα αναγνωρίζεται όχι λόγω της ουσιαστικής αξίας της εκπαίδευσεως που πιστοποιεί, αλλά διότι καθιστά δυνατή την πρόσβαση σε νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα». Εναί αλλο, επίσης χαρακτηριστικό παράδειγμα της υποτίμησης των πανεπιστημιακών σπουδών από το ΠΔ, είναι ότι το «δίπλωμα (μπορεί να) βεβαιώνει επιτυχή ολοκλήρωση της εκπαίδευσης μεταδευτεροβάθμιου επιπτέδου διάρκειας τουλάχιστον τριών και όχι άνω των τεσσάρων ετών... σε πανεπιστήμιο ή ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης ή άλλο ίδρυμα του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου», όταν ως τώρα στην Ελλάδα ακόμα και το Μετσόβειο Πολυτεχνείο πάλευε να χαρακτηρίσει τα πτυχία του «διπλώματα», ενώ είναι γνωστό ότι το δίπλωμα αναφέρεται στις μεταπτυχιακές σπουδές.

Ενας αχταρμάς, λοιπόν, τα πτυχία και από κει και πέρα γενικός δερβένιος η αγορά, που στις μέρες μας, της τεράστιας ανεργίας και του εξευτελισμού των μισθών και των εργασιακών σχέσεων, έχει πάντοτε επιλογές, αφού μπορεί να διαλέξει πάμφρημος απόφοιτους με «βαρβάτα» πτυχία. Είναι, όμως, τόσο εύκολο να ξεμπερδεύει κανείς με το ζήτημα, καταφεύγοντας σε αυτό που θα συμβαίνει στη ζωή (η αγορά ως ρυθμιστής); Οχι, βέβαια. Γιατί υποτίμηση του ΠΔ με το οποίο ενσωματώνεται η ευρωπαϊκή Οδηγία, σημαίνει υποτίμηση των προσπαθειών του κεφα-

■ Το ΠΔ για την ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής Οδηγίας 2005/36

Ιδιωτικά πανεπιστήμια τα κολέγια

Κατεδαφίζεται το άρθρο 16

λαίου να περιορίσει ασφυκτικά την πρόσβαση στη γνώση σε μια περιορισμένη ελίτ, επιφυλάσσοντας για τη μεγάλη πλειοψηφία την αμορφωσία και την απόκτηση δεξιοτήτων που γρήγορα αποχτιούνται και γρήγορα χάνονται, σημαίνει υποτίμηση του χτυπήματος που γίνεται για το σκοπό αυτό στις πανεπιστημιακές δομές, σημαίνει, τέλος, παραίτηση από τον αγώνα για το δικαίωμα στη μόρφωση και την ολοκλήρωση της προσωπικότητας (με όλους τους περιορισμούς που έχουν οι όροι αυτοί μέσα στον καπιταλισμό).

Με όσα αναφέρουμε πιο πάνω συνδέονται τρία κρίσιμα σημεία του ΠΔ, πάνω στα οποία εδράζεται όλη η φιλοσοφία του. Το ένα είναι ότι πουθενά δε γίνεται μενεία στο περιεχόμενο των σπουδών των αιτούντων την αναγνώριση των επαγγελματικών προσών, πουθενά δε γίνεται λόγος για το ποιόν του εκπαιδευτικού επιπτέδου» με ένα πανεπιστήμιο ή ένα ανώτατο ίδρυμα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι κατηγορηματική: «Αποκλειστικώς η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που χορήγησε το δίπλωμα», πρόγραμμα που φροντίζει να επαληθεύει με τις διαδικασίες αναγνώρισης που θεσπίζει το ΠΔ για την αναγνώριση των επαγγελματικών σπουδών και στους καθηγητές.

Διολύεται έτσι μια κι έξω ο μύθος που καλλιέργησε ως τώρα η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, ότι δήθεν θα γίνονται αυτηροί έλεγχοι στα προγράμματα και στους καθηγητές, ώστε να διασφαλιστεί «ποιοτικά» ο χώρος των κολεγίων και δικαίωνεται ο πρόεδρος των μαγαζιτών του ειδούς Καρκανίας, που κραύγαζε περί του αντιθέτου. Τελειώνει επίσης και αυτό που διαλαλούσε η Διαμαντοπούλου, θέλοντας να υποβαθμίσει το ζήτημα για να προλάβει αντιδράσεις από την πανεπιστημιακή κοινότητα και τους φοιτητές, ότι δηλαδή τα κολέγια ανήκουν στη μεταδευτεροβάθμια εκπαίδευση και συνεπώς είναι υποδειγμένα των πανεπιστημάτων. Για την ευρωπαϊκή Οδηγία και το ΠΔ που την ενσωματώνει απόφοιτα, μετράει μόνο το γεγονός ότι το «πτυχίο» το αποδίδει το ένον πανεπιστήμιο, με το οποίο συνεργάζεται το κολέγιο. Άλλωστε, όπως είδαμε πιο πάνω, ονοματίζει «δίπλωματα» τα πτυχία που απορρέουν από «εκπαίδευση μεταδευτεροβάθμιου επιπτέδου διάρκειας τριών ετών σε πανεπιστήμιο ή ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης» ως πανεπιστημιακές σπουδές το χρόνο

σπουδών που διένυε ένας απόφοιτος έξουν πανεπιστήμου σε κολέγιο στην Ελλάδα, με το οποίο συνεργάζονται το ένον πανεπιστήμιο. Τοχική που είναι απολύτως συμβατή με το άρθρο 16 του Συντάγματος που απαγορεύει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Ελλάδα και αφού τα κολέγια δεν αναγνωρίζονται καν ως εκπαίδευτικά ίδρυματα, αλλά ως εμπορικές επιχειρήσεις. Το πρώτο σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση καταστράτηγησης του Συντάγματος, οφείλουμε να το πιστώσουμε στη ΝΔ και το Συλιανίδη, που με το γνωστό του νόμο (πέρα από τις παπάρες για τους αυστηρούς ελέγχους στα πρόγραμματα και το καθηγητικό προσωπικό) ενέταξε στο υπουργείο

Παιδείας τα κολέγια, ιδρύοντας μάλιστα και αρμόδια Διεύθυνση, το Γραφείο Κολεγίων.

Ενα άλλο σημαντικό σημείο του ΠΔ είναι ότι δίνει μερίδιο από την πίτα της αναγνώρισης και στα κολέγια που συνεργάζονται με αμερικανικά πανεπιστήμια (προβλέπεται ήδη από την οδηγία 36/05, αλλά και δεν πήγαν τούτα οι επισκέψεις αμερικανών βουλευτών και του πρέσβη στους υπουργούς Παιδείας). Στο άρθρο 3 του ΠΔ γίνεται λόγος για τίτλους εκπαίδευσης (δίπλωματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι που χορηγούνται από την Αρχή) που βεβαιώνουν επιτυχώς περατωθείσα επαγγελματική εκπαίδευση που έχει αποκτηθεί «κατά κύριο» λόγο στην Κοινότητα. Ενώ παρακάτω δηλώνεται ότι «ξεδομούνται προς τίτλο εκπαίδευσης κάθε τίτλος εκπαίδευσης που χορηγείται από την πόλη χώρα, εφόσον ο κάτοχος του διαθέτει στη συγκεκριμένη επάγγελματική περιοχή την αναγνώριση της ΕΕ, εφόσον οδηγούν σε επαγγελματικά δικαιώματα στη χώρα καταγωγής (ή προελεύσης) των τίτλων συνεργάτην». Είναι γνωστό ότι τα αμερικανικά πανεπιστήμια δημιουργούν δομές-φαντάσματα στις ευρωπαϊκές χώρες (έχει καταγγελθεί στον Τύπο). Οι ευρωπαϊκές χώρες, λοιπόν, γίνονται «πλυντήριο» για τους απόφοιτους που διαθέτουν «πτυχίο» αμερικανικού πανεπιστήμιου, που αφού αποκτήσουν και μια «τριετή επαγγελματική πείρα» στο έδαφος του κράτους μέλους, το οποίο αναγνώρισε τον εν λόγω τίτλο». Είναι γνωστό ότι τα αμερικανικά πανεπιστήμια δημιουργούν δομές-φαντάσματα στις ευρωπαϊκές χώρες (έχει καταγγελθεί στον Τύπο). Οι ευρωπαϊκές χώρες, λοιπόν, γίνονται «πλυντήριο» για τους απόφοιτους που διαθέτουν «πτυχίο» αμερικανικού πανεπιστήμιου, που αφού αποκτήσουν και μια «τριετή επαγγελματική πείρα» στο έδαφος του κράτους μέλους, το οποίο αναγνωρίζει τον εν λόγω τίτλο».

◆ Σε περιπτώσεις «δικαιοιογημένων αμφιβολίων» εφόσον έχουν εκδοθεί τίτλοι εκπαίδευσης και περιλαμβάνουν την εκπαίδευση «που έχει αποκτηθεί εν μέρει ή εξ ολοκλήρου σε εκπαίδευτικό ίδρυμα που εδρεύει νόμιμα σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας, στην ελληνική επικράτεια ή στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, οι αρμόδιες ελληνικές αρχές επαληθεύουν με τον αρμόδιο φορέα στο κράτος μέλος καταγωγής του τίτλου»:

α) Κατά πόσον η εκπαίδευση στο ίδρυμα που παρέχει την κατάρτιση έχει αποτοποιηθεί επισήμως από το εκπαίδευτικό ίδρυμα που βρίσκεται στο κράτος μέλος καταγωγής του τίτλου.

β) Κατά πόσον οι τίτλοι εκπαίδευσης που έχουν εκδοθεί είναι οι ίδιοι με

εκείνους που θα είχαν χορηγηθεί εάν η εκπαιδευση είχε πραγματοποιηθεί εξ ολοκλήρου στο κράτος μέλος καταγωγής του τίτλου.

γ) Κατά πόσον οι τίτλοι εκπαιδευσης προσδίδουν τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα στην επικράτεια του κράτους μέλους που χορήγησε τον τίτλο.

Το παραπάνω απόσπασμα φωτογραφίζει τα κολέγια που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια. Σημειώνουμε ότι το «πτυχίο» των αποφοίτων τούς το χορηγεί το ξένο πανεπιστήμιο. Αρα διαθέτει και όλες εκείνες τις προϋποθέσεις που θέτει το σημείο αυτό του ΠΔ. Δηλαδή η εκπαιδευση έχει πιστοποιηθεί από το εκπαιδευτικό ίδρυμα που εξέδωσε τον τίτλο, ενώ είμαστε σχεδόν βέβαιοι (για να μην πιούμε απολύτως) ότι και οι τίτλοι εκπαιδευσης είναι ίδιοι με εκείνους που εκδίδει το ξένο πανεπιστήμιο για τους απόφοιτους που πραγματοποιούν τις σπουδές εξ ολοκλήρου σε αυτό και ότι οι τίτλοι προσδίδουν ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με αυτά που ισχύουν στην επικράτεια του κράτους μέλους στην οποία εδρεύει το ξένο πανεπιστήμιο. Άλλως δεν θα είχε νόημα η «συνεργασία» με τα κολέγια, αφού ο ένας εκ των δυο εταίρων θα ήταν «ριγμένος». Και βέβαια, μην ξεχνάμε και τους λόγους που οδήγησαν τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια στο νοίκιασμα των τίτλων τους, που δεν ήταν άλλος από τις πολιτικές χρηματοδότησης θατοερικού τύπου.

◆ Ακόμα και στην περίπτωση που απαιτείται στην Ελλάδα η κατοχή συγκεκριμένων επαγγελματικών προσόντων για την άσκηση νομοθετικά ρυθμιζόμενου επαγγελματος (ένας όρος άσκησης είναι η χρήση επαγγελματικού τίτλου), το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ) παρέχει τη δυνατότητα άσκησης του επαγγέλματος υπό τους ίδιους όρους με εκείνους που ισχύουν για τους Έλληνες, εάν οι αιτούντες είναι κάτοχοι βεβαίωσης επάρκειας ή τίτλου εκπαίδευσης που απαιτείται από άλλο κράτος μέλος για την ανάληψη ή την άσκηση του ίδιου επαγγελματος στην επικράτειά του. Οι βεβαιώσεις επάρκειας πρέπει να έχουν χορηγηθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους και να βεβαιώνουν επίπεδο επαγγελματικών προσόντων τουλάχιστον ισόδύναμο με το αμέσως προηγούμενο επίπεδο εκείνου που απαιτείται στην Ελλάδα. Η ιστορία των τυπικών ελέγχων επιβεβαιώνεται σε κάθε πτυχή του ΠΔ.

Επίσης είναι κατανοτό ότι πάραντα πρέπει να ετοιμαστεί και το περίφημο «εθνικό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων», που θα ευθυγραφιζεται με τα 8 επίπεδα τίτλων σπουδών της ΕΕ. Η ίδια ρουτίνα της υποβαθμισμένης διαδικασίας, που δεν πρέπει να επιβαρύνει σε καμιά περίπτωση τον αιτούντα την αναγνώριση (ο «ελεγχος των επαγγελματικών προσόντων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη αυτού του στόχου μέτρων»), επαναλαμβάνεται ακόμα και στην περίπτωση νομοθετικά ρυθμιζόμενων επαγγελμάτων, που έχουν επιπτώσεις στη δημόσια υγεία και ασφάλεια. Ο «ελεγχος», στην περίπτωση που διαπιστωθεί ουσιαστική διαφορά στα επαγγελματικά προσόντα του παρόχου και την απαιτούμενη εκπαίδευση στην Ελλάδα και κριθεί ότι αυτό μπορεί να αποβεί επιβλαβές για τη δημόσια υγεία και ασφάλεια, αφορά στη «δοκιμασία επάρκειας» (άρθρο 7).

◆ Το ΣΑΕΠ δεν κωλύεται να απαιτήσει πρακτική άσκηση προσαρμογής επί 3 έτη κατ' ανώτατο όριο ή την υποβολή σε δοκιμασία επάρκειας σε μια από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Εφόσον η διάρκεια εκπαίδευσης είναι

μικρότερη κατά τουλάχιστον ένα έτος από εκείνη που απαιτείται στην Ελλάδα.

β) Εφόσον η εκπαίδευση που έχει λάβει ο ενδιαφερόμενος αφορά τομείς γνώσεων ουσιαστικά διαφορετικούς από εκείνους που καλύπτονται από τον απαιτούμενο τίτλο εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Βλέπουμε δηλαδή ότι οι «αυστηροί όροι» που τίθενται σε περιπτώσεις κραυγαλέας μειονεξίας του ενδιαφερόμενου σε σχέση με τα ισχύοντα στην Ελλάδα, η αρμόδια Αρχή το περισσότερο που μπορεί να κάνει είναι να τον υποβάλλει σε δοκιμασία επάρκειας ή να τον αναγκάσει σε πρακτική άσκηση διάρκειας το πολύ τριών ετών, ενώ ο ενδιαφερόμενος να αναγνωρίσει τα επαγγελματικά προσόντα έχει το δικαίωμα να επιλέξει μεταξύ των δυο «ποινών!» Μάλιστα, το ΠΔ προβλέπει ότι η διαδικασία αυτή αποτελεί «παρέκκλιση», γίνεται δηλαδή κατ' εξαίρεση και δεν πρέπει να αποτελεί τον κανόνα. Γ' αυτό και παραπάνω γίνεται λόγος για «δικαιολογημένης αφιβολίες» (το ΠΔ αναφέρεται στην προσκόμιση κατάλληλης αιτιολόγησης στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων).

◆ Αρμόδια Αρχή για να δέχεται τις αιτήσεις των ενδιαφερομένων και να εκδίδει τις αποφάσεις αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων είναι το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ). Με την ίδρυσή του καταργείται το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικής Ιστομίας Τίτλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΣΑΕΠΤΤ) και το Συμβούλιο Επαγγελματικής Αναγνώρισης Τίτλων Εκπαίδευσης και Κατάρτισης. Η συγχώνευσή τους στο ΣΑΕΠ σηματοδοτεί την πολιτοποίηση πτυχίων, κατάρτισης, επαγγελματικής πείρας, πιστοποιητικών και τα ρέστα, που σημειώσαμε στην αρχή. Και μόνο ότι φεύγει από τα αρχικά ο όρος «τριτοβάθμια εκπαίδευση» τα λέει όλα.

◆ Από 1/1/2013 αρμόδιες Αρχές να διενεργούν τους «ελέγχους» και την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων θα είναι οι οικείες Επαγγελματικές Οργανώσεις (ΤΕΕ, Οικονομικό Επιμελητήριο, Ιατρικός Σύλλογος, Δικηγορικός Σύλλογος, κλπ.). Η κυβέρνηση επιχειρεί να εμπλέξει στην ιστορία τις Επαγγελματικές Οργανώσεις, αποσκοπώντας στην αδρανοποίηση όσων αντιδρούσαν (ειδικά του Τεχνικού Επιμελητήριου). Βέβαια, ο ρόλος που τους επιφυλάσσει είναι καθαρά προσχηματικός, αφού έχει φροντίσει προηγουμένως να τους δέσει τα χέρια με τις διατάξεις του σχετικού ΠΔ που περιγράφει με παραπάνω, ενώ είναι πολύ αμφιβόλιο αν θα πετύχει την αποδοχή τους. Ειδικά το ΤΕΕ, αλλά και το Μετσόβειο Πολυτεχνείο, μόλις πρόσφατα ανακοίνωσαν ήδη την προσφυγή τους στο ΣΤΕ και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τη γνωστή απόφαση του Διοικητικού Εφετείου να τιμωρήσει με πρόστιμο το Ελληνικό Δημόσιο γιατίστι κωλυσιεργούσε στην απόδοση ακαδημαϊκών και επαγγελματικών δικαιωμάτων του ιδιωτικού κολεγίου «Idef».

◆ Το ΠΔ θεσπίζει διαδικασίες εξπρές στην αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (μέσα σε τρεις μήνες το πολύ από τη συμπλήρωση του φακέλου του αιτούντος με όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά). Μόλις δε εκδοθεί η αναγνωριστική απόφαση από το Συμβούλιο, η αρμόδια Επαγγελματική Οργάνωση ή η αρμόδια διοικητική αρχή υποχρεούνται χωρίς καθυστέρηση να εγγράψουν στα μητρώα τους τον αιτούντα και να εκδώσουν την άδεια ασκήσεως του επαγγελματός του. Το σημείο αυτό συνιστά έμμεση απειλή προς τις Επαγγελματικές Οργανώσεις, αλλά εμείς αφιβάλλουμε τα μάλα ότι αυτές θα «τσιμπήσουν» (ειδικά το ΤΕΕ).

Γιούλα Γκεσούλη

■ Πανεπιστημιακό Ασυλο

Σάλπιγγες πολέμου από την κυβέρνηση

Επιστολή προς τους πρυτάνεις έστειλε η υπουργός Παιδείας Α. Διαμαντοπούλου την Πέμπτη 28 Γενάρη, καλώντας τους ν' αρχίσουν τη διαδικασία κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου «όσο το δυνατόν πιο άμεσα». Συγκεκριμένα, τους καλεί να εφαρμόσουν το νόμο Γιαννάκου και να ορίσουν «επακριβώς

τους χώρους που προβλέπονται για έρευνα και εκπαίδευση, ώστε η οριοθέτηση του ασύλου να δίνει και τη δυνατότητα αποτελεσματικής εφαρμογής του». Επιπλέον, σημειώνει ότι «πρέπει να διασφαλιστεί η άμεση επικοινωνία των Πανεπιστημίων με τους λοιπούς αρμόδιους για την εφαρμογή των προβλέψεων του Νόμου και των εσωτερικών κανόνων λειτουργίας των Πανεπιστημίων με στόχο να καθοριστούν τα όρια δράσης, ο συγχρονισμός μεταξύ τους και να δηλωθούν οι αμοιβαίς υποχρεώσεις, ώστε τα λαμβανόμενα μέτρα να οδηγούν στην αντιμετώπιση αυτών των περιστάσεων σε πραγματικό χρόνο».

Για πρώτη φορά η υπουργός Παιδείας του ΠΑΣΟΚ κάνει ξεκάθαρες τις προθέσεις της και υποδεικνύει τις «συγκεκριμένες δράσεις» που έχει εξαγγειλεί από το Δεκέμβρη: «Κάθε ίδρυμα θα πρέπει να προχωρήσει στην πλήρη καταγραφή των όποιων χώρων τελούν υπό μακρόχρονη κατάληψη, ώστε να ανακτήσουν οι δικαιούμενοι, φροτητές, καθηγητές και λοιπά μέρη της ακαδημαϊκής κοινότητας την ελεύθερη πρόσβαση σε αυτές». Συνεχίζοντας λέει ότι «κάθε Πανεπιστήμιο θα πρέπει να λάβει διαφορικά μέτρα περιφρούρησης της συνολικής του περιουσίας, αλλά και της ασφάλειας των προσώπων που νόμιμα βρίσκονται εκεί».

Η ΠΟΣΔΕΠ έσπευσε αμέσως να εκφράσει τη χαρά της δηλώνοντας, μέσω της σηματοδότησης της ΑΕΙ, ότι «κατ' επιστολή της Πανεπιστημιακή διαδικασία είναι να αποκαταστήσουμε στο Πανεπιστήμιο την εκπαίδευση από την πραγματική περιοχή της από την πρώτη στιγμή και δεν είχαμε καμία αμφιβολία ότι θα έρθει το «πλήρωμα του χρόνου» που θα πιέσει τους πρυτάνεις να αναλάβουν δράση.

ANTIKYNOVNIKA

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδιμός να παραμένει άπωτος ο καπιταλισμός....

Αντίσταση κατά της αρχής... Το κύριο πρόβλημα κάθε συντάκτη που νοιώθει το μυαλό του ν' αντιστέκεται στην αρχή κάθε κειμένου...

Η Κοκκινοσκουφίτσα, ως καταγόμενη από μία εκ των χιλιάδων πάμπλουτων αγροτικών οικογενειών των (καταπατημένων) δασών και της συμβολής των άγρων πλέον γραμμών Ελλάση - Π.Α.Θ.Ε., ετεροπροσδιορίζεται οριστικά ως άξεστη, σεξίστρια και τρελαμένη για δημοσιότητα.

Ευχαριστεί δε την παρουσιαζόμενη παλαιότερα ως super Κατερίνα και αποδεικνύμενη τελικά κυρα-Κατίνα, μια εκ Λαμίας λάμια, που της άνοιξε τα μάτια (και τα πόδια).

Ας ανοίξω και τον στόμα μου [ο στόμας, όπως ο νεφρός]: μιας και πιάσαμε τα κορίτσια, δεν σας κρύβω Αντζελά ότι επιδύμων διακώς να βοηθήσω ώστε ν' αλλάξει η κατάσταση του μηδενικού έργου σας. Τώρα που έφυγε η προκάτοχός σας (sorry, με πληροφορίουν από το control ότι ήταν Ο προκάτοχος, sorry ξανά. Και πείτε στην Αννούλα ότι λέω «sorry» για να χαρεί λιγάκι κι αυτό το καμένο), απελευθερώθηκε η φαντασία και τα προσδευτικά ανακλαστικά μου. Τι σκέφτεστε (αν σκέφτεστε) ως μότο της φετινής φουτουριστικής καμπάνιας προς άγρα πελατών στο μαγαζί που πάει κατά διαλόου; Σας προτείνω -αφιλοκερδώς- το «μας τα ακουμπάτε, σας τον ακουμπάμε», με σαφείς αναφορές στο διονυσιακό στοιχείο και στα ένδοξα αρχαία ήδη μας, αλλά και στο traditional greek καμάκι. Αν πάλι το βρίσκετε σεξιστικό (συγχωρέστε με αλλά είμαι αγρότισσα), έχω κι άλλο: «Κέρνα μας, κέρνα μας / άντε να κερνάς, να καλοπερνάς». Αν πάλι αυτό το βρίσκετε κάπως επαιτειακό (εκ της τάσης μας προς επαιτεία), ραγιάδικο (εκ της παλαιόθεν έξης μας) και υποτελές (δεν θα έχετε ιδέα από ΓΣΕΕ, ε.); δώστε μου χρόνο και θα σας προτείνω και τρίτο (και μακρύτερο).

Δυστυχώς, δεν δ' ασχοληδούμε με την (πολιτική και παρήγορη) επιστολή Παλαιοκώστα γιατί δ' αναγκαστούμε να σοβαρέψουμε -και μάλιστα κατά πολύ- μια καδ' έξη σατιρική στήλη... Αφήστε δε που βάζει και δύσκολα κουζί για μας τις ουδέποτε απόφυτες, αφού υφιστάμεδα τη διά βίου μάρηση. Άλλωστε, εισήλθαμε -φευεις Φεβρουάριο, μήνα χωλό, ψυχρό και καρναβαλιστή και είναι άλλα που προέχουν (ποια εκλογή προέδρου ρε; Πού είδατε εκλέγειν παρ' ενός.); Φέτος μάλιστα το καρναβάλι είναι διπλό, αφού κορυφώνεται την ημέρα που εορτάζουν οι ερωτευμένοι καρνάβαλοι, εις αντίθεση με τους κανονικούς ερωτευμένους που εορτάζουν όλες τις υπόλοιπες ημέρες του έτους.

Εξακολουθώντας την καδ' εβδομάδα φλυαρία μου -ήτις μου αποφέρει μηνιαίο εισόδημα περί τα τέσσαρα χρυσά σκούδα ή οκτώ τάλαντα (240 μνες) προ φόρων- δα σας ομιλήσω σήμερα περί μιας σημαντικής προσωπικότητος. Αναφέρομαι εις ευειδή και καλλίπυγον-δια τα δεδομένα της Απικοβοιωτίας και Φθιώτιδος, όδεν ορμώμενη κατέκτησε το διευδυτήριον της Αχαρνών- βλάχα. Η περί ής ο λόγος και εκ Λαμίας λάμια, ηράσθη ασφόδρα και έκποτε υπηρετεί πιστώς την ανυπέρβλητον επιστήμη της πομφολυγολογίας. Εδώ έρχομαι να συμφωνήσω με τον ερίτιμο συμπατριώτη κ. Κλεάνθη Γρίβα ότι «μέσα στο μπουψουντό της βλακείας βουβαίνεται η λογική», αλλά προτίθεμαι να στηλιτεύσω τα επιστημονικά ανακλαστικά του. Μα, είναι δυνατόν, ψυχίατρος αν και ενεργός πολίτης ο ίδιος, να μη χρησιμοποιήσει την λαμπρά τοισάντη πολιτική υπηρέτρια -πρην Αβίγαιλ κατά την αρχαία αγγλική- δια να την μελετήσει και να εξαγάγει χρήσιμα δια την ανδρωπότητα συμπέρασμα;

Σαν σήμερα πριν από 88 χρόνια, κυκλοφορούσε το πρώτο φύλλο της εφημερίδας «Ελεύθερο Βήμα», που έγινε από φίλους του Ελευθέριου Βενιζέλου (Λαμπράκης, Καραπάνος, Ρούσσος). Μετά την απελευθέρωση από τους Γερμανούς και την έλευση των Αγγλών μετονομάστηκε σε «Βήμα», αργότερα ήρθαν Αμερικανοί και πράκτορες και σήμερα έγινε βήμα.

Κατερίνα, με την αγροτική ανάπτυξη είδαμε τι έγινε. Υπάρχει όμως και δεύτερο σκέλος στον τίτλο, εκείνο το «τροφίμων». Τι λέει, καλά;...

Ότι «δεν υπάρχει σάλιο» για να δώσεις στους παρίες το γνωρίζουμε λοβέρδο... Μόνο για τους «καρχαρίες»

ρέει άφδονο το... «σάλιο». Δεν υπάρχει όμως ούτε στην κανονική μορφή του. Θα σας έκανε ν' ακούτε...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Hesse ψηλά κι αγνάντευε

■ Η περίπτωση του Εργοστάσιου Μηχανικής Ανακύκλωσης απορριμάτων**Περιβάλλον και υγεία στα χέρια των καταλιστών**

Δεν θα λέγαμε κάτι καινούργιο τονίζοντας ότι η μόλυνση και υποβάθμιση του περιβάλλοντος στην χώρα μας τις τελευταίες ιδιαίτερα δεκαετίες έχει πάρει μορφή-όπως λένε οι επιστήμονες- μη αναστρέψιμη. Από αυτό το γεγονός θα περιμενεις κανείς ότι το κράτος μιας χώρας, η οποία ανήκει εδώ και πολλά χρόνια-όπως το ίδιο περιφρανεύεται- «στον στλιρό πυρήνα των αναπτυγμένων οικονομικά κρατών της ΕΕ», θα έπαιρνε μέτρα και θα εφάρμοζε τουλάχιστον αυτά που το ίδιο ψήφισε ως μέλος της. Θα αναφερθούμε σε έναν από τους τομείς αυτούς, που είναι ενδεικτικός για το πως ενεργεί το κράτος σε σχέση με το περιβάλλον.

Αναφερόμαστε στο μάζεμα των απορριμάτων και την εναπόθεσή τους σε περιοχές γνωστές στον κόσμο σαν χωματέρες. Θα περιμενεις κανείς ότι τα πράγματα με την πάροδο των δεκαετιών, τη γνώση της επιστήμης και της τεχνολογίας θα είχαν οδηγήσει στη χώρα μας σε ένα πιο ορθολογικό, τεχνολογικά προηγμένο, υγειονομικά σωστό τρόπο και όχι στις σκηνές που βλέπουμε, με τους γλάρους να ήπτανται πάνω από σωρούς σκουπιδιών, τις τεράστιες μπουλντόζες να εναπόθετουν πάνω τους μπάζα και χώμα, χωρίς κανένα ελεγχό για το τι είναι αυτό που θάβεται, τι χημικές διεργασίες γίνονται στο έδαφος και πού καταλήγουν όλ' αυτά, μολύνοντας το υπέδαφος και τον υδροφόρο ορίζοντα, αφού περιβαλλοντικές μελέτες δεν υπήρξαν. Αυτές οι εικόνες είναι σχεδόν ίδιες στο μεγαλύτερο κορμάτι της ελληνικής επικράτειας, με ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως οι χωματέρες στα Ανω Λιόσια και τους Ταγαράδες στη Θεσσαλονίκη, που

ονομάστηκαν XYTA (Χώρος Υγειονομικής Ταφής Απορριμάτων), κατόπιν πιέσεων και μεγάλων προστίμων από την ΕΕ. Δεν πρέπει να ξεχνάμε τις χιλιάδες ανεξέλεγκτες χωματέρες που υπήρχαν μέχρι πρόσφατα, οι οποίες έχουν κλείσει (όχι όμως όλες), χωρίς κανένας να πει τι ζημιά έχουν προξενήσει στις τοπικές χλωρίδες και πανίδες και στους ανθρώπους μέσω της τροφικής αλυσίδας.

Βλέπουμε ότι και σε αυτό το σημαντικό θέμα το αστικό κράτος ακολούθησε τη συνταγή της χαμηλής προτεραιότητας για την ποιότητα ζωής των πολιτών του, βοηθώντας ταυτόχρονα τους καπιταλιστές να αποφύγουν να δώσουν χρήματα για αδρανοποίηση και υγειονομική ταφή στερεών και υγρών αποβλήτων, όπως είχαν υποχρέωση από την νομοθεσία και τις άδειες λειτουργίας κάθε επιχείρησης, ανάλογα με το αντικείμενο και το βαθμό ρύπανσης.

Ακόμα όμως και όπου αναγκάστηκε να πάρει μέτρα, στο και πέντε, ήταν λειψά. Εμειναν στη μέση σχεδιασμού όπως ο περιφερειακός σχεδιασμός που προέβλεπε ότι το 2010 στην Αττική για παράδειγμα δεν θα υπήρχαν πια XYTA άλλα XYTY (Χώρος Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων), με 3-4 εργοστάσια επεξεργασίας των απορριμάτων και απόρριψης μόνο του υλικού που θα περίσσευε και δεν μπορούσε να ανακυκλωθεί στους XYTY που θα δημιουργούνταν σε περιοχές όπως το Γραμματικό και το Κορωπί, με όγκο σκουπιδιών πολλαπλάσια μικρότερο σε σχέση με σήμερα.

Απ' αυτά το μόνο που έγινε είναι το EMAK (Εργοστάσιο Μηχανικής Ανακύ-

κλωσης) στο XYTA Ανω Λιόσιων, που ξεκίνησε να κατασκευάζεται το 1999, με κύριο του έργον το ΕΣΔΚΝΑ (Ενιαίο Σύνδεσμο Δήμων και Κοινοτήτων νομού Αττικής), κατασκευή και εγγύηση ενός χρόνου καλής λειτουργίας από κοινοπραξία εταιριών και παράδοση του στον κύριο του έργου. Κόστος επισήμα 60 εκατομμύρια ευρώ (ανεπίσημα άλλα λέγονται), απασχολεί προσωπικό 200 ατόμων και στην μεγιστηριακή απόδοση που επιτεύχθηκε τα τελευταία τρία χρόνια επεξεργάστηκε 1.200 τόνους απορριμάτων ημερησίως, δηλαδή περίπου το 20% των σκουπιδιών της Αθήνας. Από τα νούμερα φαίνεται πόσο πιό πάντα από τους στόχους είναι η ημερησίνη κατάσταση. Ομως, οι στόχοι πηγαίνουν ακόμα πιο πέρα από το γεγονός ότι το ένα και μοναδικό αυτό εργοστάσιο παραμένει κλειστό εδώ και μήνες, χωρίς να είναι γνωστός επισήμα ο λόγος! Δημόσιο εργοστάσιο, μεγάλης κοινωνικής αφελιμότητας και άκρως απαραίτητο, έχει μπλέξει στα γρανάζια περιοπτών των δημόσιων δαπανών. Η μήπως στα γρανάζια άλλων διαδικασιών, όπως η προώθηση άλλων τρόπων διαχείρισης, που εκφράζουν επιχειρηματικά συμφέροντα, όπως η καύση; Ανικανότητα του υπουργείου Εσωτερικών να διαχειριστεί τα οίκου του; Λίγο μας ενδιαφέρει. Σημασί

Κλείνουν ξανά το φάκελο Κούνεβα

Συνεπής στη ρότα που χάραξε από την Σαρχή, ο 13ος τακτικής ανακριτής Ελ. Γεωργίλης κλείνει και πάλι την «ανάκριση» για την υπόθεση της δολοφονίκης απότειρας κατά της Κωνσταντίνας Κούνεβα και η υπόθεση κινδυνεύει να μπει στο αρχείο, όπως καταγγέλλουν οι συνήγοροι της Κούνεβα, Δ. Βαγιανού και Κ. Παπαδάκης. «Η παύση των ερευνών –σημειώνουν οι συνήγοροι– προκαλεί το κοινό περί δικαιουίου αίσθημα και διαψεύδει τις μεγολόστομες κυβερνητικές καταγγελίες. Για πολλούς φορά είμαστε υποχρεωμένοι να διαμαρτυρηθούμε για την αδιαφορία, ολιγωρία και προχειρότητα με την οποία αντιμετωπίστηκε από την αρχή αυτή η υπόθεση προς όφελος των υποψήφιων δολοφόνων της Κ. Κούνεβα και των ηθικών αυτοψιγών τους».

Τι έκανε ο ανακριτής μετά την έκδοση του βουλεύματος που τον υποχρέωσε να συνεχίσει την ανάκριση; Έκανε ελάχιστες άρπτα-κόλλα πράξεις, αφήνοντας και πάλι με προκλητικό τρόπο στο απυρόβλητο τους εργολάβους-δουλέμπορους.

Μόλις στις 30 Νοέμβρη 2009 επισκέφτηκε την Κούνεβα στον «Ευαγγελισμό» για να της πάρει κατάθεση. Η Κούνεβα περιέγραψε τους δυο δράστες και τις κινήσεις που έκαναν, ενώ αναφέρθηκε επί μακρόν στις συνεχείς επιθέσεις που δεχόταν από την ΟΙΚΟΜΕΤ, καθώς και στην προσπάθεια εξαγοράς της από τον ίδιο τον ιδιοκτήτη της Κ. Οικονομάκη. Εδωσε, δη-

λαδή, το πλαίσιο στο οποίο όφειλε να κινηθεί η ανάκριση.

Ο ανακριτής πήρε επίσης καταθέσεις από δύο μάρτυρες. Τον ιδιοκτήτη ενός Ιντερνετ-καφέ, έξω από το οποίο είχε παρκάρει τη μηχανή του ο δράστης, όπως κατέθεσε η Κούνεβα. Αυτός δήλωσε ότι δεν αντιλήφθηκε τίποτα. Εναν κάτοικο της περιοχής, που δεν είδε μεν το περιστατικό της δολοφονίκης επιθεσής, κατέβηκε όμως στο δρόμο και άκουσε την βαριά τραυματισμένη εργάτρια να του λέει ότι δεν της επιτέθηκαν τσαντάκηδες, «αλλά ότι η επίθεση σε βάρος της οφειλόταν μάλλον στη συνδικαλιστική της δραστηριότητα». Δηλαδή, και ένας μάρτυρας εκείνης της βραδιάς «έδειξε» –με βάση τα όσα είχε ακούσει– την κατεύθυνση που έπρεπε να κινηθεί η ανάκριση.

Ομως, ο ανακριτής δεν είχε καμιά όρεξη να στραφεί προς την ΟΙΚΟΜΕΤ και τις άλλες δουλεμπορικές εταιρίες. Το πιο προκλητικό είναι ότι επικολούμενος το ότι «πρέπει να διενεργηθούν πολλές ανακριτικές πράξεις συγχρόνως», ανέθεσε στην Ασφάλεια να πάρει συμπληρωματική κατάθεση από την Κ. Κούνεβα, η οποία του είχε τηλεφωνήσει και του είχε πει ότι έχει να καταθέσει και συμπληρωματικά στοιχεία! Η Ασφάλεια πήρε τη συμπληρωματική κατάθεση, στην οποία η Κούνεβα κατέθεσε ότι κάποιος πειράξει το μηχάνημα παροχής οξυγόνου στην Εντατική, γεγονός που θα μπορούσε να της προκαλέ-

ει σε θάνατο, αν δεν το αντιλαμβανόταν από τους σπασμούς του σώματός της. Κατέθεσε ακόμη ότι θέλησε να την επισκεφτεί ο γιατρός της ΟΙΚΟΜΕΤ, αλλά αφρήθηκε. Αυτός τότε είπε στη μητέρα της ότι την έχει επισκεφτεί στην Εντατική!

Μετά απ' όλ' αυτά, ο ανακριτής θεώρησε την ανάκριση περαιωθείσα. Ενοείται ότι οι «πολλές ανακριτικές πράξεις», που έπρεπε να γίνουν «κατεπειγόντως» δεν έγιναν ποτέ!

ΥΓ: Σε συζήτηση που έγινε στις 27 Γενάρη στην Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου της Βουλής, ο Χρυσοχοΐδης, με την ασφάλεια που του προσφέρει το γεγονός ότι αυτός δεν ήταν τότε υπουργός, παραδέχτηκε ότι η Αστυνομία «υποτίμησε το γεγονός» και έτσι «χάθηκε πολύτιμος χρόνος σε ό,τι αφορά στον εντοπισμό του δράστη ή των δραστών, από την πρώτη στιγμή, την ώρα δηλαδή που το γεγονός ήταν ακόμα ζεστό». Ουσιαστικά προδιέγραψε ότι δεν μπορούν να βρουν τίποτα, αν και πέταξε τις γνωστές κορόνες περί ανακαλύψης και σύλληψης των δραστών. Οταν, όμως, τον κόλλησε στον τοίχο η αντιπρόεδρος της ΠΕΚΟΠ Β. Τσούνη, που του θύμισε τι έγραφε ο Λαμπρόπουλος στο «Βήμα», ότι το χτύπημα «προέρχεται από εργολάβο και μάλιστα ότι το γνωρίζει και η αστυνομία», της ζήτησε να μην επικαλείται δημοσιογράφους, ούτε να τα λέει στη Βουλή, αλλά να πάρει να τα πει «στους αρμόδιους αξιωματικούς»!

■ Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης Ρατσισμός από την... κούνια

Με έκπληξη παρακολουθούμε στα τοπικά μέσα ενημέρωσης τις καταγγελίες των υπευθύνων της ποδοσφαιρικής ακαδημίας της Ιστορικής και με προσφυγικές ρίζες ομάδας της Παλιάς Πόλης «ΙΩΝΙΑ ΧΑΝΙΩΝ», σχετικά με τις απαράδεκτες ενστάσεις, για αθλητικές συναντήσεις μικρών παιδιών, που κατέθεσε ο προπονητής και ο παρόντες της ΑΟΔΑ στη μεταξύ τους συνάντηση. Οι ενστάσεις αυτές αφορούν στο «αποκρουστικό έγκλημα» απ' τη μεριά της ΙΩΝΙΑΣ να χρησιμοποιήσει πολλούς αλλοδαπούς ποδοσφαιριστές στη συμθεσή της στον συγκεκριμένο αγώνα.

Το γεγονός αυτό (το να επιζήτας να κερδίσεις στα χαρτιά –και όχι στο γήπεδο – έναν αγώνα παιδιών και μάλιστα με ενστάσεις που υποκύπτουν ρατσιστικά κίνητρα) αποτελεί ντροπή για κάθε αθλητικό σωματείο και κάθε άνθρωπο του αθλητισμού. Ιδιαίτερα εκείνων, στους οποίους ως προπονητές-παιδαγωγοί οι γονείς εμπιστεύονται τα μικρά παιδιά τους, για να μαθηθούν στις αξές της αθλητικής άμιλλας και του υγιούς συναγωνισμού.

Η ιστορία αυτή έρχεται να προστεθεί στο νοσηρό κλίμα των τελευταίων μηνών στην πόλη μας, με τις απρόληπτες ρατσιστικές επιθέσεις σε μετανάστες στο δρόμο και σε χώρους ψυχαγωγίας, με εμπρησμούς σπιτιών συμπολιτών μας που είναι αλληλέγγυοι στους μετανάστες, με το διπλό χτύπημα στην Εβραϊκή Συναγωγή κλπ. Το νοσηρό αυτό κλίμα καλλιεργούν και αναπαράγουν οι υστερικές και ξενοφοβικές φωνές πολιτικών κύκλων το τελευταίο διάστημα, με αφορμή τη δημόσια συζήτηση που διεξάγεται στη χώρα μας για τη μετανάστευση. Δυστυχώς για αυτούς όμως (όσο κι αν θέλουν να το ξεχάσουμε), η ποδοσφαιρική μπάλα ήταν ανέκαθεν μαρτσαπρη...
Καλούμε την ΕΠΣ Χανίων, που διοργανώνει τοπικά τα παιδικά πρωταθλήματα, να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να μην επιτρέψει πλέον να δηλητηριάζονται παιδικές συνειδήσεις με τα «μικρόβια» του ρατσισμού και της ξενοφοβίας και με τη στάση της αυτή (απέναντι και σ' αυτές τις ενστάσεις, αλλά και παρόμοιες στο μέλλον, καθώς και απέναντι σε κάθε μορφή ρατσιστικής βίας στους αγωνιστικούς χώρους) να αποκαταστήσει σχέσεις φιλίας και πολιτισμού ανάμεσα στους νεαρούς αθλητές, ολλά και να επαναφέρει σχέσεις εμπιστοσύνης των γονιών τους προς τα σωματεία της πόλης μας. Χανιά, 2.2.2010
Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης

Το δάσος της Ουρανούπολης είναι δάσος

Δυ χρόνια έχουν βαλθεί λυτοί και δεμένοι να νομιμοποιήσουν εκ των υστέρων τα παράνομα συμβόλαια της Πελέκη-Βουλγαράκη, που βάφτισαν οικόπεδο ένα πεντακάθαρο δάσος 8.600 στρεμμάτων στην Ουρανούπολη, προκειμένου να το πάρουν τα λαμπόγια του Βατοπεδίου και να το αξιοποιήσουν τουριστικά. Δυ χρόνια ασχολείται η δημόσια διοίκηση, προσπαθώντας να νομιμοποιήσει έναν αποχαρακτηρι-

σμό.

Το Γενάρη του 2008 ο Δασάρχης Αρναίας και ο Διευθυντής Δασών Χαλκιδικής έσπασαν σε δυο κομμάτια μια δασική έκταση 10.600 στρεμμάτων, με στόχο να αποχαρακτηριστούν τα 8.600 (στα 1.900 στρέμματα «επέτρεψαν» να είναι δάσος). Επικαλούμενοι δε ένα νόμο για τις εποικιστικές εκτάσεις, ζητούσαν να εξεταστεί ο χαρακτήρας μόνο των 1.900 στρ., αφήνοντας έτσι έμ-

μεσα τα 8.600 ως μη δάσος.

Το φθινόπωρο του 2008 ο τότε υφυπουργός Κ. Κιλτίδης ζήτησε με έγγραφο του να γίνει πράξη χαρακτηρισμού, ενώ γνώριζε πολύ ότι βάσει της 161/2008 γνωμοδότησης του ΝΣΚ, που ο ίδιος είχε κάνει δεκτή, αυτό δε μπορούσε να γίνει. Το δάσος της Ουρανούπολης ήταν τελεσδικά δάσος. Κάποιοι του «σφύριξαν» ότι υπάρχει άλλο παράθυρο και στα τέλη Δεκέμβρη του 2008 με άλλο

έγγραφο ζητούσε να ξεκινήσει διαδικασία με βάση τον εποικιστικό νόμο. Εγινε η διαδικασία και το φθινόπωρο του 2009 έβγαλαν μια παράνομη απόφαση (με διαφωνία του δασολόγου), που χαρακτήριζε κατάλληλα για τουριστική ανάπτυξη ακόμα και τα 1.900 στρ., που σήμαινε όταν τα 8.600 στρ. δεν είναι δάσος. Μετά από δικά μας δημοσιεύματα (Νοέμβρης 2009), που αναδημοσιεύτηκαν σε blog της περιοχής, αναγκάστηκαν να μαζευτούν και να αποσύρουν όλα τα σχετικά με την παράνομη αυτή διαδικασία.

Και ξαφνικά, στις 9 Δεκέμβρη του 2009, ο αντιπολιτευόμενος βουλευτής πλέον Κ. Κιλτίδης, με ερώτησή του επανέρχεται στο θέμα της πράξης χαρακτηρισμού, που ο ίδιος είχε εγκαταλείψει, εγκαλώντας τις υπηρεσίες για καθυστέρηση. Η Τ. Μπιρμπίλη δεν απάντησε, όμως, «όλως τυχαίως», στις 8 Γενάρη τη Διευθύντρια Δασών Κεντρικής Μακεδονίας Α. Τσακιστράκη ζητά να γίνει πράξη χαρακτηρισμού για

Κορμοράνοι, πράσινη ανάπτυξη και ο Βωβός στον Ελαιώνα...

✓ Χωρίς βαθυστόχαστες αναλύσεις η σημερινή στήλη, σε μια προσπάθεια να ελαφρύνουμε την «παγωμάρα» μετά το διάγγελμα του Γιωργάκη. Θα ξεκινήσουμε με την απόφαση της ΕΟΚ (ομοσπονδία μπάσκετ) για τον τελικό του κυπέλου. Ακολουθώντας το παράδειγμα της ΕΟΠΕ (ομοσπονδία βόλεϊ), η διοίκηση της ΕΟΚ, σε συνεργασία με τις διοικήσεις του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού, αποφάσισε να διεξαχθεί ο τελικός χωρίς οπαδούς των δυο ομάδων, αλλά με την παρουσία μαθητών από σχολεία της Αθήνας. Η συγκεκριμένη απόφαση εντάσσεται στη γενικότερη προσπάθεια για την καταπολέμηση της βίας και έτυχε θερμής αποδοχής από το σύνολο του τύπου. Πέρσι, η ΕΟΠΕ αναγκάστηκε να υιοθετήσει το συγκεκριμένο μοντέλο (στέφτηκε με επιτυχία), μετά τα σοβαρά επεισόδια ανάμεσα στους οπαδούς των «αιωνίων» κατά τη διάρκεια του final-4 στην Πάτρα. Η πλειοψηφία των φιλάθλων ειδεί θετικά την απόφαση και οι έγκριτοι συνάδελφοί μου προσπάθησαν να βγάλουν την απαραίτητη «υπεραράξη» προς όφελος των αφεντικών τους.

Αρχικά χαρέτισαν με ενθουσιασμό την απόφαση της ΕΟΚ και στη συνέχεια μας την παρουσίασαν σαν πρόταση του ισχυρού άνδρα του ελληνικού μπάσκετ Γιώργου Βασιλακόπουλου. Για μια ακόμη φορά απέδειξαν ότι ξέρουν να «τιμούν» και να «υμνούν» τα αφεντικά τους.

Την πρόταση για τη διεξαγωγή του τελικού με την παρουσία μαθητών την είχε κάνει το συνδικαλιστικό όργανο των παιχτών του μπάσκετ, ο ΠΣΑΚ, διά στόματος Λάζαρου Παπαδόπουλου, αμέσως μετά την πρόκριση Παναθηναϊκού και Ολυμπιακού στον τελικό. Τότε η ΕΟΚ είχε απορρίψει τη συγκεκριμένη πρόταση χαρακτηρίζοντάς την «απαράδεκτη». Την περίοδο εκείνη, ήταν ακόμη νωπή η κόντρα ανάμεσα στον ΠΣΑΚ και την ΕΟΚ και η ομοσπονδία είχε δεχτεί ένα ηχηρό χαστούκι από την επιτυχημένη απεργία των μπασκετμπολιστών γι' αυτό και ό,τι έλεγε ο ΠΣΑΚ ήταν απορριπτέο. Εκτοτε κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι και τα δεδομένα άλλαξαν. Μετά τα σοβαρά επεισόδια στο ποδόσφαιρο, που οδήγησαν την κυβέρνηση να πάρει μέτρα «αντιμετώπισης της βίας», αλλά και τις συγκρούσεις των πράσινων και ερυθρόλευκων οπαδών στην Κηφισία, με

αφορμή αγώνα βόλεϊ γυναικών, ο Βασιλακόπουλος αποφάσισε να αλλάξει γραμμή, η ΕΟΚ –ως ειθισται– αποδέχθηκε την πρότασή του και οι αθλητικογράφοι έφτιαξαν την «αγιογραφία» του οραματιστή παράγοντα.

Επί της ουσίας, οι συγκεκριμένες αποφάσεις δεν αποδεικνύουν την ευαισθησία των αρμόδιων, όπως προσπαθούν να μας πείσουν, αλλά την έλλειψη θέλησης και την ανικανότητά τους να αντιμετωπίσουν τη βία στον αθλητισμό. Οι καπιταλιστές που διοικούν τις ομάδες δεν θέλουν να διαλύσουν τους ιδιωτικούς στρατούς που έχουν δημιουργήσει από τις τάξεις των οργανωμένων οπαδών και η κυβέρνηση με τους παράγοντες των ομοσπονδιών κρύβουν το πρόβλημα κάτω από το χολί, για να μην τους καικοκαρδίσουν. Η απόφαση να μη διεξαχθεί ο τελικός παρουσία οπαδών, γιατί αν υπάρχουν οργανωμένοι σπαδοί των δυο ομάδων θα γίνουν εξελίξεις επί του θέματος, αφού η Μπιρμπίλη είχε τοποθετήσει τις οριστικές αποφάσεις για το θέμα στα μέσα Φλεβάρη και η ΠΑΕ Παναθηναϊκός πιέζει για την τελική διευθέτηση και την έναρξη των διαδικασιών ανέγερσης. Αυτό που έχει ενδιαφέρον στην περίπτωση που επαληθευτούν όσα αναφέρονται στο δημοσίευμα είναι πώς θα αιτιολογηθεί η πράσινη ανάπτυξη με την κατασκευή του εμπορικού κέντρου. Θα μου πείτε βεβαίως, ότι όπως συμβαίνει και στη δημοκρατία, έστι και στον καπιταλισμό (όταν πρόκειται για φράγκα) δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

✓ Ιδιαίτερη εντύπωση έχει προκαλέσει το ρεπορτάζ της αθλητικής εφημερίδας GOAL (ανήκει στον όμιλο Μπόμπολα), σύμφωνα με το οποίο υπάρχουν συνεχόμενες επαφές συνεργατών της υπουργού ΠΕΧΩΔΕ Τίνας Μπιρμπίλη με όλες τις εμπλεκόμενες πλευρές για τη «Διπλή Αντλαστ». Το θέμα σύμφωνα με το ρεπορτάζ, βρίσκεται στην τελική ευθεία και οι φήμες λένε ότι υπάρχει καταρχήν συμφωνία να αναλάβει ο Βωβός την κατασκευή του πάρκινγκ, να διαθέσει επιπλέον χώρους για έργα πράσινου και να δεχτεί μείωση του συντελεστή δόμησης από το 1,6 στο 1,2 και σε αντάλλαγμα να δοθεί το πράσινο φως για την κατασκευή του εμπορικού κέντρου. Επίσημα η υπουργός ΠΕΧΩΔΕ διέψευσε ότι υπάρχουν επαφές συνεργατών της με την πλευρά Βωβού, όμως οι «αγρέσ» δείχνουν να θεωρούν δεδομένη τη συμφωνία και η μετοχή της Βωβός AE έχει άνοδο περίπου 20% στο Χρηματιστήριο Αθηνών. Μια λαϊκή παροιμία λέει «όπου υπάρχει καπνός, υπάρχει φωτιά». Με δεδομένες πλιότερες διαφοροές από κύκλους της υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, ότι θα πρέπει να βρεθεί λύση με το Βωβό, γιατί σε περίοδο οικονομικής κρίσης το κράτος δεν μπορεί να

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

KONTRA

πληρώσει την αποζημίωση, η οποία ανέρχεται στα 100.000.000 ευρώ, αλλά και την πάγια τακτική των πασόκων υπουργών να διαρρέουν πληροφορίες μέσω κύκλων

(στις πολιτικές στήλες της «Κ» έχουν αναφερθεί παρόμοια περιστοπάκια), η αλήθεια πρέπει να βρίσκεται πιο κοντά στο δημοσίευμα της GOAL, παρά στη διάψευση της υπουργού.

Ενα επιπλέον στοιχείο, που ενισχύει την άποψη ότι ο Βωβός ελπίζει ότι τελικά θα του εγκρίνουν την κατασκευή του εμπορικού κέντρου είναι ότι από το εργοτάξιο του Βοτανικού δεν έχουν αποσυρθεί τα μηχανήματα της εταιρίας. Στις επόμενες βδομάδες θα έχουμε εξελίξεις επί του θέματος, αφού πιστεύει ότι έχει τις δυνατότητες να δουλέψει σε μεγαλύτερη ομάδα. Επιπλέον, ο Βαλβέρδε στον ερυθρόλευκο πάγκο είναι λίγες, κατά την ταπεινή μας άποψη, γιατί ο Κόκκαλης δεν τον «πηγούνιε» και δεν του συγχωρεί ότι πέρισσε δεν δέχτηκε να παραμείνει, ενώ ο ισπανός τεχνικός θεωρεί ότι στον Ολυμπιακό «χαραμίζεται», αφού πιστεύει ότι έχει τις δυνατότητες να ελάχιστες, συνεπώς δύσκολα θα δεχτεί να «χρεωθεί» μια αποτυχία.

Κοσ Πάππιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Σε αυτή τη ζωή όλα είναι πιθανά, όμως ομολογούμε ότι δεν περιμέναμε τον Βγενόπουλο να μοιράζει πιστοποιητικά παναθηναϊκών φρονημάτων. Ο συγκεκριμένος κύριος, με αφορμή την ισπαλία στο ντέρμπι με την ΑΕΚ, δήλωσε ότι κάποιοι πράσινοι παρέθεται στον ερυθρόλευκο πάγκο για την κατασκευή του εμπορικού κέντρου. Θα αιτιολογηθεί η πράσινη ανάπτυξη με την κατασκευή του εμπορικού κέντρου; Θα μοιράζει πιστοποιητικά παναθηναϊκών φρονημάτων; Ο συγκεκριμένος κύριος, με αφορμή την ισπαλία στο ντέρμπι με την ΑΕΚ, δήλωσε ότι κάποιοι πράσινοι παρέθεται στον ερυθρόλευκο πάγκο για την κατασκευή του εμπορικού κέντρου. Θα αιτιολογηθεί η πράσινη ανάπτυξη με την κατασκευή του εμπορικού κέντρου; Θα μοιράζει πιστοποιητικά παναθηναϊκών φρονημάτων;

■ ΤΖΕΤΣΟΝ ΡΑΤΤΜΑΝ Ραντεβού στον αέρα

Αν θέλετε να προσδιορίσετε τον ορισμό της χολιγουντιανής «προοδευτικής» παπάρας, τότε δείτε αυτή την ταινία. Παράλληλα, θα εκπλαγείτε από την ανοησία των διάφορων ογράμματων κριτικών που στην ταινία αυτή δεν βρήκαν μόνο οισθητικές αρετές αλλά και κοινωνικές προεκτάσεις!!!

Αλλά ας δούμε τα πράγματα από την αρχή: στην Αμερική, λοιπόν, τώρα και με το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης φαίνεται ότι ανθούν εταιρίες που δουλειά τους είναι να ανακοινώνουν στους μελλοντικούς ανέργους την απόλυτη τους με το μολακό. Ο ήρωας της ταινίας κάνει ακριβώς αυτό: ταξιδεύει από πόλη σε πόλη και εν ειδεί σεμιναρίου «στρογγυλεύει» τις επιπτώσεις των οπολύσεων, εξυμνώντας τις ευελικτες εργασιακές σχέσεις, τις εναλλακτικές δυνατότητες καριέρας, τις γενικότερες αξεσ ή ζωής και άλλες τέτοιες βλακείς. Μ' αυτό το τρόπο απαλύνεται το σκληρό πρόσωπο της εκάστοτε εργοδοσίας, αποφεύγονται οι νομικές επιπλοκές και η

απευθείας επαφή με τους απολυμένους, ενώ παράλληλα οι ευθύνες και οι ενοχές μετατοπίζονται στις πλάτες των εργαζομένων ως ακούσιων θυμάτων μιας αποδεκτής –πλην δυστυχώς αντιγωνιστικής– κοινωνίας!

Ο ήρωας της ταινίας δεν έχει απλά σαν επάργυρα μια ψυχοφθόρα αντεργατική ενασχόληση, είναι και ο διοις ένας ανόητος που στόχος του είναι να συγκεντρώσει δέκα εκατομμύρια μηλιά πτήσεων, να περνάει μια αδέσμευτη εργένικη ζωή κ.λπ. Και πάνω που περιμένει κανείς, μετά απ' όλη αυτά, τουλάχιστον ένα δηλητηριώδες σχόλιο για τη συντριβή ανθρώπων και οξιών σαν συνέπεια της καπιταλιστικής κρίσης, έρχεται η μεγάλη ανατροπή: τι νοιμίζετε μπορεί να σώσει τους αναξιοπλούτες απολυμένους, μαζί και τον μοναχικό αλλοτριωμένο ήρωα μας; Μα τι άλλο; οι σταθερές σχέσεις, ο γάμος και η οικογένεια, ως το πιο συμπαγές στοιχείο της κοινωνίας!!! Και φυσικά, ο κοπιταλισμός τίθεται στο απυρόβλητο!

Π.Σ.Α: Πήδημα Σταθερά Αυξανόμενο

Κορκονέας: ο «psychokiller» που έγινε «psychochicken»

Στις 10 Φλεβάρη θα συμμετέχουν άραγε οι εργαζόμενοι της Τυποεκδοτικής (ή δεν υπάρχει εκεί η έννοια απεργία);

Την άλλη Παρασκευή (για άλλη μια φορά) θα ζητήσουμε ποσοστά συμμετοχής...

Μπουμ! μπουμ! στους μασκαράδες

◆ «Για τους μισθωτούς εργαζόμενους στα αστικά κέντρα η κρίση δεν θα πάρει τη μορφή εκτεταμένης και μαζικής ανεργίας, παρά μόνο στη Σύρο. Συνέπεια της ναυτιλιακής κρίσης ήταν πολλές χιλιάδες ναύτες να παραμείνουν ξέμπαρκοι περιμένοντας τα σημάδια αναζωγόνησης από τη Μαύρη Θάλασσα. Οι εργάτες και οι τεχνίτες των ναυπηγείων θα προτιμήσουν αντίθετα το δρόμο της φυγής και της μετανάστευσης. Θα περάσουν απέναντι στη Μικρά Ασία όπου θα δώσουν μια ώθηση στα ναυπηγεία του Θεωμανικού κράτους. Αντίθετα, τα άλλα εργαζόμενα στρώματα, κυρίως οι οικοδόμοι, δε θα νιώσουν το φάσμα της ανεργίας, εξαιτίας ενός εκτιλητικού οικοδομικού οργανισμού που κυριαρχεί αυτήν την εποχή στην Αθήνα και τις άλλες πόλεις. Ο τύπος επισημαίνει γρήγορα τούτο το "περίεργο φαινόμενο": ενώ όλοι κατέχονται από αβεβαιότητα, στην πρωτεύουσα οικοδόμοι, ενώ όλοι πολέμησαν στην Αθήνα. Η πόλη αναπτύσσεται προς την Γλάκα και τα Πατήσια. Άλλα και στον Πειραιά η κατασκευή οικιών προχωράει γοργά. Εκεί μάλι-

Θα «χορεύουμε» στη... μουσική που θα παίζουν ;

To ερώτημα προς την εργαζόμενη κοινωνία

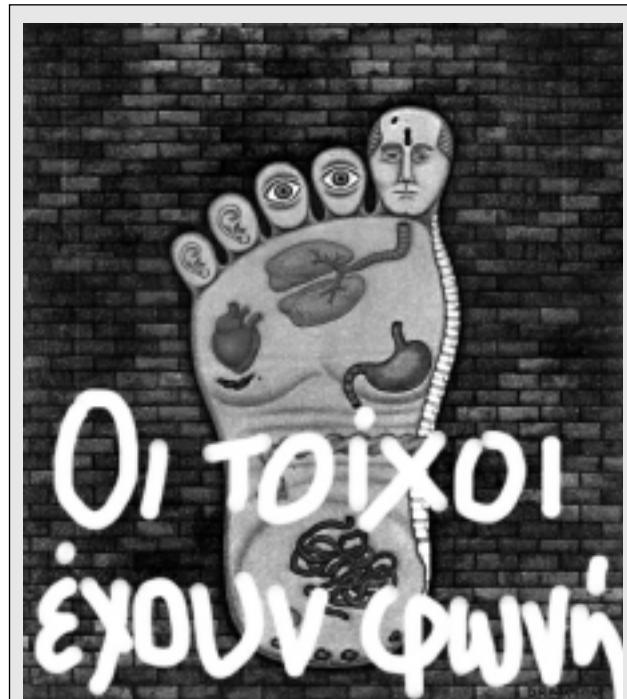

Desperate housewives...

δομούνται το 1851 περισσότερες κατοικίες από ό,τι τα προηγούμενα χρόνια. Στην Αθήνα κτίζονται "50 κολοσσαίες και πολυδάπτανες οικοδόμες" πληροφορούμαστε και τον επόμενο χρόνο. Πρόκειται για οικίες του Λ. Κορομηλά, της Κοντέσας Θεοτόκη, του Γεν. Κολοκοτρώνη, του Ι. Μωλά, του καθηγητή Μάκα κ.ά. Το 1853 συνεχίζονται οι ειδήσεις για το οικοτάπαυστο κτίσμα μεγαλόπρεπων οικιών στην Αθήνα. Η πόλη αναπτύσσεται προς την Γλάκα και τα Πατήσια. Άλλα και στον Πειραιά η κατασκευή οικιών προχωράει γοργά. Εκεί μάλι-

του παιδομαζώματος ο ίδιος από τα δύσκολα χρόνια του Εμφυλίου» (περιοδικό ΝΕΜΕCΙC, Ιανουάριος 2010, σ. 54). Το περιοδικό είναι της Λιάνας Κανέλλη, βουλευτίνας του «ΚΥΚΕ (...) και θα πρέπει να ονομαζόταν ΕΜΕCΙC, πως λέμε εμετός...

◆ Κραυγάζει η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

**Μαζεύομαστε, θυμόμαστε, συζητάμε...
Σάββατο 6 Φεβρουαρίου, 8 μ.μ.,
Τσαμαδού 15 Εξάρχεια**

Τα πολιτικά μνημόσυνα είναι όχορες ιστορίες. Ξέρεις συνήθως τι θ' ακούσεις. Καμιά φορά μυρίζουν μαυσωλείο. Άλλοτε, κάποιοι χρησιμοποιούν τους νεκρούς απλά για να μιλήσουν για τον εαυτό τους. Μέχρι και βιβλία έχουν βγει με τέτοιο περιεχόμενο, αναφερόμενα δήθεν σε μεγάλες μορφές του κινήματος, που χρησιμοποιούνται ως ντεκόρ για να μιλήσει ο συγγραφέας για τον εαυτό του.

Γ' αυτό και όταν συζητήσαμε να οργανώσουμε μια εκδήλωση μνήμης για τους νεκρούς συντρόφους Κωστή Νικηφοράκη και Γιώργο Γκουντούνα, συμφωνήσαμε να αποφύγουμε τις λέξεις πολιτικό μνημόσυνο. Θελήσαμε μια εκδήλωση που δεν θα θυμηθούμε απλά, αλλά θα συζητήσουμε. Θα προσπαθήσουμε να ανιγνεύσουμε τη σημασία που έχουν για το σήμερα κάποιες συμπεριφορές, κάποιες στάσεις ζωής.

Ο Νικηφοράκης και ο Γκουντούνας ήταν δυο άνθρωποι πολύ διαφορετικοί. Και σαν χαρακτήρες και σε σχέση με τη δημόσια παρουσία τους. Πληθωρικός και ασυγκράτητος ο πρώτος, διακριτικός ο δεύτερος. Διαφορετικοί στην ιδεολογική και πολιτική τους συγκρότηση. Είχαν όμως και πολλά κοινά. Την αφοσίωσή τους στο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους. Την αρνητική σχέση τους με ό,τι ορίζεται ως καριέρα, καλό εισδόμη, καλή ζωή. Ήταν δυο διαφορετικά παραδείγματα σ' αυτό που μπορούμε να ονομάσουμε στράτευση στον αγώνα για την αλλαγή του κόσμου. Η στράτευση, όμως, δεν ορίζεται από τις διαφορές στη συγκρότηση των υποκειμένων, αλλά από τελεί -καταρχάς- αυταξία. Στρατεύομαι σημαίνει κόβω ένα κομμάτι από τον εαυτό μου και το διαθέτω για τον κοντό σκοπό. Αυτό είναι τελικά το μείζον.

νόμιζε για δικό του είναι προϊόν βιασμού της πριν από χρόνια. Εκείνη φεύγει από το χωρίο τους και περιπλανιέται στα αφιλέντα ορεινά χωριά των Καρπαθίων αναζητώντας τους υπαίτιους των δεινών της. Ομως, γρήγορα ανακαλύπτει ότι η εκδίκηση είναι αρκετά πολύπλοκη υπτάθεση και σήγουρα δεν είναι «ένα πάτο που τρώγεται κρύο»...

Η τανία αυτή είναι η πρώτη μεγάλου μήκους για τον βρετανό Π. Στρίλαντ, γρίστηκε με μεγάλες δυσκολίες και είναι φυσικό να εμπεριέχει ατέλειες και ανισότητες. Η ιστορία δεν είναι πολύ πειστική και το κυριότερο μοιάζει αρκετά προσωπική, χωρίς κοινωνικές προεκτάσεις. Δεν της λείπουν όμως τα σκηνοθετικά ευρήματα και καταφέρνει, ειδικά στο δεύτερο μέρος, να βρει το ρυθμό της. Δεν ξέφευγει βέβαια από τη μετριότητα, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται κανείς πως κέρδισε την αργυρή άρκτο στο Βερολίνο. Η απάντηση δεν είναι δύσκολη: αν δείτε τις υπόλοιπες υποψηφιότητες (π.χ. στα φετινά Οσκαρ), «Η εκδίκηση της Καταλίν Βάργκο» θα σας φανεί αριστούργημα!

Ελένη Σταματίου

Βασιλης

Στηρίζουμε την καρπάνια

Βγαίνοντας την περασμένη Τρίτη από το γραφείο της υπουργού Γεωργίας, οι «Κοκκινούληδες», οι εκπρόσωποι των αγροτών-καπιταλιστών της Λάρισας, μοίρασαν στους δημοσιογράφους μια δισελίδη χειρόγραφη ανακοίνωση, στην οποία κατέγραφαν τη διαφωνία τους με την υπουργό σε όλα τα ζητεία, πλην ενός, για το οποίο η ανακοίνωση των αγροτοπατέρων είχε διθυραφικό ύφος:

«Για το Μητρώο Αγροτών, που για εμάς τους πραγματικούς αγρότες ήτανε και είναι σημαία και ευαγγέλιο, βρή-

τάρη: «*Η γεωργία με τη διευρυμένη έννοιά της πρέπει να φύγει από τα στενά όρια της πρωτογενούς παραγωγής και να περάσει δυναμικά στο δευτερογενή και τριτογενή τομέα με την προσφορά υπηρεσιών στην κοινωνία*». Οι παλιές διακηρύξεις των Πασόκων περί «πολυεισοδηματικής γεωργίας» πάνε περίπατο. Η φτωχή αγροτιά δε χωράει στη νέα «*οπρατηγική ανάπτυξης*», στην οποία υπάρχει χώρος μόνο για αγρότες-καπιταλιστές.

Πέρα απ' αυτό, όμως, που δεν έχει άμεση σημασία, η Κ. Μπατζελή έχει κάνει μια τρύ-

στα τόσο σύγουρη, που φάναξε τις κάμερες να κάνει δήλωση πριν τη σύσκεψη, φτύνοντας έτσι κατάφουτρα εκείνους με τους οποίους υποτίθεται θα έκανε διάλογο. Η δήλωσή της ήταν προκλητική («*τη χώρα, η κοινωνία και η οικονομία δεν μπορούν άλλο να τελούν σε αποκλεισμό*») και αλαζονική («*στις αγωνίες και τα αιτήματα των αγροτών, εμείς απαντάμε με τρόπο σαφή, τεκμηριωμένο και χρονικά οριοθετημένο*»). Δηλαδή, πριν συνομιλήσει με τους αγροτοπατέρες, τους έλεγε ότι είναι εκβιαστές της χώρας, της κοινωνίας και της οικονομίας, ενώ η κυβέρνηση έχει

νων της Αταλάντης (εκλογική περιφέρεια της Μπατζελή), ενώ οι υπόλοιποι αποφάσισαν ομόφωνα να μείνουν και να κλιμακώσουν, όπως ανακοίνωσαν.

Την Τρίτη ήταν η σειρά των γολάζιων αγροτοπατέρων της Λάρισας να περάσουν την πόρτα του γραφείου της Μπατζελή. «*Για τους αγρότες της Ελλάδας η κυβέρνηση διά στόματος της κυρίας υπουργού Κ. Μπατζελή δεν έχει να δώσει ούτε σάλιο ως οικονομική στήριξη, εάν και επίσημα εδήλωσε ότι υπάρχει μείωση εισοδήματος κατά 40%*» ήταν τα πρώτα λόγια

Κρίση και ταξική πολιτική

Μήπως μπορεί να μας απαντήσει κάποιος πού πήγαν τα κέρδη που αποκόμισαν οι καπιταλιστικές επιχειρίσεις όλων των κλάδων τη δεκαετία που προηγήθηκε της καπιταλιστικής κρίσης, η οποία ήταν μια δεκαετία υψηλότατης κερδοφορίας; Μήπως μπορεί να μας πει π.χ. ο πρόεδρος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος τι έκανε τα λεφτά που πήρε από την πώληση της Νίναρτια, του μεγαλύτερου οικίου τροφίμων στην Ελλάδα, στην ΜΙΓ; Το σύγουρο είναι πως τα λεφτά δεν πήγαν σε νέες επενδύσεις. Ούτε καταναλώθηκαν από τους καπιταλιστές (η προσωπική παραστική τους κατανάλωση είναι μεν υπερπολυτελής, δεν φτάνει όμως για να καταναλώσει όλα αυτά τα κέρδη).

Η απάντηση στο ερώτημα «πού πήγαν τα λεφτά» είναι γνωστή. Κατατέθηκαν στα διάφορα κερδοσκοπικά funds, τα οποία υπόσχονται μεγάλες αποδόσεις. Δηλαδή, τα κέρδη που συσσώρευσαν οι καπιταλιστές στη φάση της σχετικής ανάπτυξης χρησιμοποιούνται σήμερα για να βγουν υπερβόλτη μέσω της κερδοσκοπίας με τις δανειακές ανάγκες του ελληνικού κράτους. Τα κεφάλαια που διαχειρίζονται ένοιον και ντόπιοι τραπεζικοί όμιλοι, με τα οποία στραγγίζουν το ελληνικό κράτος, περιλαμβάνουν και κεφάλαια ελλήνων καπιταλιστών.

Οταν κάποιος -σπανιότατα- ρωτίσει ένα κυβερνητικό στέλεχος «μα γιατί δεν φορολογείτε έκτακτα τους κατόχους του πλούτου, για να εξασφαλίσετε δημόσια έσοδα», η απάντηση που παίρνει είναι πως κάθε σκέψη για φορολόγηση των επιχειρήσεων είναι απορριπτέα, γιατί οι επιχειρήσεις είναι αυτές που θα κάνουν επενδύσεις και θα βγάλουν την ελληνική οικονομία από την «ύφεση». Το επιχειρήμα φαντάζει τόσο... λογικό, που ουδείς το αμφισβητεί και έτσι τείνει να αποκτήσει την ισχύ απόλυτης αλήθειας.

Οταν, όμως, η δημοσιονομική πειθαρχία θέτει στο στόχαστρό της μόνο τους εργαζόμενους (με αύξηση φορολογίας, μείωση μισθών και συντάξεων, περικοπή κοινωνικών δαπανών), το μόνο σύγουρο είναι η επιμήκυνση και το βάθεμα της «ύφεσης», διότι πέφτει η καταναλωτική δυνατότητα της πλατιάς καταναλωτικής μάζας, επομένως δεν υπάρχει κανένα κίνητρο για διεύρυνση της παραγωγής σε μια στενή καταναλωτική αγορά. Σ' αυτή την περίπτωση, το κεφάλαιο θα εξακολουθήσει να κρατά επενδυμένα τα προηγούμενα κέρδη του στον κερδοσκοπικό-παραστικό τομέα και στον ίδιο τομέα θα εξακολουθεί να επενδύει και τα νέα κέρδη του. Διότι το κεφάλαιο επενδύει μόνο για να αποκομίσει ανώτατο κέρδος και αδιαφορεί για τον τομέα που θα επενδύσει.

Με την ακολουθούμενη οικονομική πολιτική, λοιπόν, το κεφάλαιο είναι «μονά-ζυγά» κερδισμένο. Ουδείς φορολογεί το συσσωρευμένο πλούτο του, τον οποίο μπορεί άνετα να επενδύει καθαρά κερδοσκοπικά, «γδέρνοντας» το ελληνικό κράτος, το οποίο με τη σειρά του «γδέρνει» τον ελληνικό λαό.

Επομένως, η οικονομική πολιτική που ακολουθείται, η οποία εκτός των άλλων θα «φουντώσει» την ανεργία τα επόμενα χρόνια, διότι βασικό μέλημα είναι η δημοσιονομική πειθαρχία και η αποπληρωμή του χρέους, δεν είναι μια πολιτική που επιβάλλεται από κάποιους γενικούς οικονομικούς κανόνες, τους οποίους ουδείς μπορεί να παραβιάσει. Είναι μια στοχευμένη ταξική πολιτική, που σκοπό έχει να προστατεύει το κεφάλαιο, εξασφαλίζοντάς του τη δυνατότητα να αποκομίζει μεγιστού κέρδος και στις συνθήκες της κρίσης.

Οποιος, λοιπόν, στρέφεται κατά μιας εθνικής πολιτικής, αλλά κατά μιας στυγνής ταξικής πολιτικής. Και έχει καθήκον να το κάνει πρωτίστως π εργατική τάξη.

■ Οχι στο «Μητρώο Αγροτών»

Οχι στο ξεκλήρισμα της φτωχής αγροτιάς

καμει κοινή γραμμή, ώστε επιτέλους να αποτελέσει εργαλείο πολιτικής για εθνικές ενισχύσεις.

Κυβέρνηση και γαλάζιοι αγροτοπατέρες συμφώνησαν να εργαστούν για να πετάξουν έξω από την παραγωγή το μεγαλύτερο μέρος της φτωχής αγροτιάς, τους αγρότες που δε μπορούν να ζήσουν μόνο με τη γη και αναγκάζονται να κάνουν μεροκάμπτα ή έχουν κάποιο μικρομάγαζο στο χωρίο. Αντίθετα, οι «αγρότες του Κολωνανάκιου», διάφοροι αστοί που έχουν και αγροτική ιδιοκτησία, θα εξακολουθήσουν να παίρνουν κανονικά τις επιδοτήσεις τους, γιατί ο νόμος για το Μητρώο αφήνει τόσα παράθυρα για να μπορούν να ξεφύγουν. Άλλωστε, ο νόμος για το Μητρώο φτιάχτηκε για να βοηθήσει τη συγκέντρωση της γης και της αγροτικής παραγωγής με καπιταλιστικό τρόπο, αδιαφορώντας για το αν οι ιδιοκτήτες είναι πλούσιοι αγρότες ή αστικά στρώματα της πόλης.

Στο ίδιο μήκος κύματος με τους αγρότες-καπιταλιστές, η Κ. Μπατζελή έλεγε την Τε-

πα στο νερό, παρά τις εργάδεις προσπάθειές της να πείσει τους πρασινογάλαζους πλουσιοχωρικούς να αποχωρήσουν από τα μπλόκα. Από τη σύσκεψη αυτή δε μπορούσε να βγει τίποτα, αφού τίποτα το καινούργιο δεν επιώθηκε από μεριάς κυβέρνησης, αφού δεν έπεσε ούτε ένα ψήφουλο στο τραπέζι. Οι αγροτοπατέρες, για να μη τα σπάσουν με τη Μπατζελή, της είπαν ότι θα γυρίσουν πίσω να κάνουν συνελεύσεις. Τότε, από την κλειστή πόρτα ακούστηκε η υπουργός σχεδόν να τους εκλιπαρεί να βγουν και να δηλώσουν ότι αποχωρούν από τα μπλόκα. Τι τις θέλετε τις συνελεύσεις, αφού ό,τι πείτε εσείς θα γίνει, έλεγε η αλαζονική Πασόκα, που τα έβλεπε ότι αποχωρούν από τα μπλόκα. Τι τις θέλετε τις συνελεύσεις, αφού ό,τι πείτε εσείς θα γίνει, έλεγε η αλαζονική Πασόκα, που τα έβλεπε ότι αποχωρούν από τα μπλόκα. Τι τις θέλετε τις συνελεύσεις, αφού ό,τι πείτε εσείς θα γίνει, έλεγε η αλαζονική Πασόκα, που τα έβλεπε ότι αποχωρούν από τα μπλόκα.

Η πρώτη απόπειρα της Μπατζελή έγινε με τους αγροτοπατέρες της Φιθιώτιδας και της Βοιωτίας (μπλόκα Αλαμάνας και Κάστρου), την Παρασκευή 29 Γενάρη. Η ίδια η Μπατζελή είχε διοχετεύσει σε πρόθυμα παπαγαλάκια την ειδηση ότι θα συμφωνήσουν κι αυτά τα μπλόκα αποχωρητικές μόνο μια μεριδιανή πράσινη στήριξη.

Στην πρώτη απόπειρα της Μπατζελή έγινε με τους αγροτοπατέρες της Φιθιώτιδας και της Βοιωτίας (μπλόκα Αλαμάνας και Κάστρου), την Παρασκευή 29 Γενάρη. Η ίδια η Μπατζελή είχε διοχετεύσει σε πρόθυμα παπαγαλάκια την ειδηση ότι θα συμφωνήσουν κι αυτά τα μπλόκα αποχωρητικές μόνο μια μεριδιανή πράσινη στήριξη.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεος 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μηταξελέ